

(דף לג ע"א) כְּמָה דְאִמְרִינָן וּבְסֵפֶר חַיִּים וְגוֹמֵר, הָא אֲתַפְתְּחַת הַיְכָלָא, הָא קָא אֲתִיָּן נְבִיאֵיָא מְאִרֵי דְרַגְלִין דְקָא דְפָקִין לְתַרְעָא, וְאִמְרִין לְהֵוּא דְסָגִיר הַיְכָלָא, סַגְרוּן וְאֲתַקְרִי אֲדַנִּי שְׁמִיָּה פֶשֶׁם רַבִּיָּה, אִמְרִין לִיָּה אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תַפְתְּחָ, אֲפַתַּח תַרְעִין דְהַיְכָלָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא עָאֲלִין נְטוּרֵי תַרְעָא לְמַלְפָּא, וְאִמְרֵי לִיָּה, רַבּוֹן עָלְמִין הָא מְאִרֵי דְרַגְלִין קָא דְפָקִין לְתַרְעָא, דְאִנּוֹן שְׁלֹחֵי מַצְוָה, דְקִיָּמִין בְּעַמִּידָה דְצְלוֹתָא קְדָמָה.

בְּהֵוּא זְמַנָּא יָהֵב לֹון רְשׁוֹ לְאֲעֵלָא, מְטְרוֹנִיתָא דְאִיָּהי מַצְוָה דְמַלְפָּא אֲפּוֹטְרוֹפּוֹסָא דְכָל פְּקוּדִין, אוֹלִיפֵת זְכוּ קָדָם מַלְפָּא בְּגִינֵיָּהוּ, וְיִמָּא לִיָּה רַבּוֹן עָלְמָא, הָא אֲלִין דְקִיָּמִין קְדָמָה בְּצְלוֹתִין, צְרִיָּךְ לְמִיָּהב לֹון שְׁאֲלֵתִין דְלֵהוֹן, בְּהֵוּא זְמַנָּא קָלָא נְפִיק לְגַבִּי מְאִרֵי דְרַגְלִין, וְאִמְרֵי (יחזקאל ב א) בֶּן אָדָם עֲמוּד עַל רַגְלֵיךָ וְאֲדַבֵּר אִתְּךָ, מְלִיל עַמִּי מַה שְׁאֲלֵתְךָ בְּאֲמַצְעֵיֹות דְצְלוֹתִין, וְיִנְתֵן לְךָ בְּבִתְרָאִין, מְטְרוֹנִיתָא קַבְלַת שְׁאֲלֵתִין, וְצְרִיָּךְ לְמִיָּהב תְּלַת פְּסִיעָאן לְאַחֹרָא, דְלָא יִתְחַזֵּר כְּתַפּוּי לְגַבִּי מַלְפָּא, אֲלִין נְפָקִין וְסַגְרוּן סָגַר תַרְעָא אֲבִתְרֵיָּהוּ.

הָא מְאִרֵי דְאוֹתוֹת קָא דְפָקִין לְפִתְחָא, וְאִמְרִין אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תַפְתְּחָ, תַפְתְּחָ דָּא פִתְחוּן, וְאֲלִין אִנּוֹן מְאִרֵי דַח"י בְּרַכָּאָן דְצְלוֹתָא, מְסַטְרָא דַח"י עָלְמִין, דְמִיָּחֲדִין לְקוּדְשָׁא בְרִיָּךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהָ תַמָּן, דְצְדִיק תְּשִׁיעָאָה אִיָּהוּ מְעִילָא לְתַתָּא וּמִתַתָּא לְעִילָא, תַשַּׁע נְקוּדִין תַשַּׁע טַעַמִי, וְעִלֵיָּהוּ אֲתַמֵּר (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בְּרַקִיעַ הַשָּׁמַיִם, וְדָא צְדִיק דְבִיָּה כָּל נְקוּדִין, לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא שְׂכִינְתָא, דְאִיָּהי כְלִילָא מְכָל אֲתוּן.

מִיָּד מְאִרֵי שְׁאֲלֵתִין דְפָקִין לְתַרְעָא, כְּמָה נְטוּרֵי תַרְעָא עָאֲלִין קָדָם מַלְפָּא, וְיִמְרוּן רַבּוֹן עָלְמָא, הָא מְאִרֵי צְדִיקָא מְאִרֵי דְצְלוֹתִין דְמְבָרְכִין לְךָ בְּח"י בְּרַכָּאָן, בְּעוֹן לְאֲעֵלָא קַמָּה, מִיָּד מְנִי לְמַפְתַּח לֹון, וְלִמְהַב שְׁאֲלֵתִין, וְאֲלִין אִנּוֹן מְאִרֵי דְאוֹתוֹת, מְסַטְרָא דְאֲלִין דְאֲתַמֵּר בְּהוֹן (שם יד) וְהִיוּ לְאוֹתוֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם, וְאֲלִין אִנּוֹן דְסַגְדִין בְּח"י עָלְמִין, בְּח"י בְּרַכָּאָן לְגַבִּי שְׂכִינְתָא.

אֲלִין נְפָקִין הָא מְאִרֵי דְקוּמָה דְפָקִין לְפִתְחָא, דְאִנּוֹן פְּרַעִין וְסַגְדִין לְמַלְפָּא בְּצְלוֹתִין, כְּמָה דְאִמְרוּן כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, פּוֹרַע לְגַבִּי אֲדַנִּי בְּצְדִיק, דְאֲתַמֵּר בִּיָּה (מלכים א ב מה) וְהַמֶּלֶךְ שָׁלַמָּה בְּרוּךְ, וְזוֹקֵף לְגַבִּי יְהו"ה, לְחַבְרָא לֹון תַרְוֵיָּהוּ כְּגוֹנוֹנָא דָּא יֵאֵהֲדוּנָה"י.

וְעַל בְּלָהוּ אוֹלִיפֵת שְׂכִינְתָא זְכוּ, וְאִנּוֹן כַּד סָלְקִין לְעִילָא נְשַׁמְתְּהוֹן, כְּמָה חִיוּן מְקַבְּלִין לֹון עַל גְּדַפְיָּהוּ, וְסָלְקִין לֹון עַד תַרְעָא דְהַיְכָלָא דְמַלְפָּא, מִיָּד דְאֲלִין דְפָקִין לְפִתְחָא, אוֹלִפִין זְכוּ קָדָם מַלְפָּא בְּגִינֵיָּהוּ, וּמְנִי מַלְפָּא לְמַפְתַּח לֹון, וְאֲלִין אִנּוֹן דְמְמַלְלִין קָדָם מַלְפָּא בְּחִשָּׁא, וְשְׁאֲלִין מְנִיָּה בְּעוֹתְהוֹן בְּחִשָּׁא, יַחֲדִידִים קָדָם מַלְפָּא, וּמַלְפָּא יָהֵיב לֹון שְׁאֲלֵתִין דְלֵהוֹן.

מִיָּד הָא מְטְרוֹנִיתָא אֲחִידַת בְּהוֹן, וְאוֹלִיפֵת זְכוּ בְּגִינֵיָּהוּ קָדָם דְיִפְקוּן מִן הַיְכָלָא, וְאִמְרַת רַבּוֹן עָלְמִין, אֲלִין אִנּוֹן דְהוּן, מְכַסְּיָין לִי בְּעַטְוִפָּא דְמַצְוָה דְצִיָּצִית, בְּחִמְשׁ קִשְׁרִין וְתַלַת עֶשֶׂר חוּלְיִין לְכָל סֵטֵר, וּבִתְלָתִין וְתַרִין עֲנַפֵי מַצְוָה, מִיָּד מְנִי קוּדְשָׁא בְרִיָּךְ הוּא לְמַלְאָכִין דְמְרַבְּבָתָא דְלְעִילָא, לְנִטְלָא לֹון בְּגַדְפִיָּהוּ, וְלְפִרְחָא בְּהוֹן מְאֲתַר לְאֲתַר, וְלְכַסָּאָה עֲלִיהוֹן מְכָל מְזִיקִין וּמַלְאָכֵי חַבְלָה.

הא אליו נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא, מיך עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון עלמא, הא מארי ידיו דקשרין תפלה של יד על דרועיהו שמאלא בצלותא, ותפלין על רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורנא לך בימינא, דאיהי צדקה, ע' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי אורייתא, ומיך מני לון, למפתח לון, בהווא (דף לג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין, דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורנא דלהון, תדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, מאי אדם, תדא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) כתפארת אדם, ומקבלין מנייהו דורנא ויהבין ליה למלכא, ואם דורנא לאו איהו כדקא יאות, לכלפא אתמסר, ודחין לון לבר, דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמה, וממלל מלכא בהון מלבר, ויהיב לון שאלתוי מלבר, ואלין לון.

דלאו בלהו עאלין לבי מלכא, אלא אליו מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל עובדיהון, ומשפלים בכל חכמה, ושפירן למחזי, דעליהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את מראיך השמיעיני את קולך, כי קולך ערב ומראיך נאה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א ד), דידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם בחכמה ומבין בבניה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, דא שכנתא עלאה, דאיהי כ"ח אתון דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה דצלותא, אליו יעלון להיכלא דמלכא, דאינון צדיקים גמורים.

בינוננים יהיב לון שאלתין דלהון מלבר, ולא עאלין לגאון, רשיעיניא אדחין מתמן, ולא יהיב לון שאלתין דלהון, אלא עליהו אתמר (ישעיה א יב) מי בקש זאת מידכם רמס חצרי, ואלין אינון רשיעיניא, דהו מביזין למלכא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא, ופסקין לה על שיחה בטלה.

אליו נפקין, הא אחרנין עאלין, אינון מארי דצואר, דהו מברכין לקודשא בריהו הוא על מאכלין ומשתין דקרפניו, דאמרין בכל יומא צו את בני ישראל, ואמרת אליהם את קרפני לחמי לאשי ריח ניחוחי (במדבר כח ב), דהו מקרבין לקודשא בריהו הוא ושכינתיה, בכמה קרפניו דצלותין, ואלין אינון דמתניין בענג שבת, ומברכין לקודשא בריהו הוא, קודשא בריהו הוא, יהיב לון שאלתין דלהון, ולאחרנין דהו אכלין בלא צלותא אתדחין מתמן, ויהבין לון בידא דכמה מלאכי חבלה דאינון מזיקין.

הא אליו נפקין, הא מארי דקלין ודבורין בזמירות ותושבחות והודאות דצלותא דפקין, ומארי דקלין דקראן לקודשא בריהו הוא בקריאת שמע, שמע ישראל תרין זמנין ערב ובקר.

אדהכי הא מארי דרגלין קא דפקין לפתחא, מארי דעמידה דצלותא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ואשר פח בהם לעמוד בהיכל המלך, המלך סתם דא קודשא בריהו הוא, היכל המלך דא אדני, דאתמר ביה (תהלים נא יז) אדני שפתי תפתח, אדני סליק לחושבן היכל, ואתמר (חבקוק א כ) ויני בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ.

זכאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה קודשא בריה הוא, למחוי למלכא ומטרוניתא, זכאה פומא, דשריא ביה צלותא דאיהי אדנ"י, דאמרין לה אדנ"י שפתי תפתח, וזכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא, פגונוא דאלין דאתמר בהון (שם קיח ט) פתחו לי שערי צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא, וי"י יענה מיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז תקרא וי"י יענה, א"ז תמנא אתוון יהו"ה אהי"ה, וי"י יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה אדנ"י יאהדונה"י, לקבל תמנא אתוון, אלין אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא, פעם חשות ופעם ממללות, בצלותא מיושב ממללות, בצלותא דמעומד חשות.

ותא חזי, אם בר נש סליק במחשבתיה בצלותא דיליה לשכינתא, או בכל פקודא ופקודא דעביה, מיד דדפיק לפתחא דהיכלא דמלכא, נביא או חוזה או חכם או צדיק או חסיד, מיד דקרא לה לתרעא, אם שכינתא סליקת תמן, י"י יענה מיה, ולא אמתין לעבד או ממנא דאפתח ליה, אלא איהו ממש אפתח ליה, מחביבו ורחימו דאית ליה לגבה פחתן לגבי כלה, ואם שכינתא לא סליקת בההוא צלותא או פקודא, לא חשיב ליה קודשא בריה הוא למפתח ליה היכליה, ואפילו על ידי שלוחא. (דף לד ע"א) ולא איהו כדאי למיעאל להיכלא דמלכא, ועליה אתמר (דברים כד יא) בחוץ תעמדה, ומלכך יתבין ליה בעותיה, על ידי שלוחא או ממנא, ואי לא סליק צלותיה בדקא יאות, דחזין ליה לבר, וסגרין תרעין באנפוי, ועליה אתמר (משלי א כח) אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני.

והכי פד קראן ישראל כל חד וחד לקודשא בריה הוא, בקריאת שמע או בצלותא או בכל פקודא, אם שכינתא לאו איהי תמן לא נחית תמן, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליה וברכתיה, ותרגם אנקלוס בכל אתר דאשרי שכינתיה תמן וגומר, דכד בר נש סליק שכינתא בפקודין דיליה לגבי קודשא בריה הוא, קודשא בריה הוא נחית עליה בגינה, ובגין דא אמר הנביא (ירמיה ט כב), אל יתהלל וגומר, כי אם בזאת וקא אוקמוהו.

והכי כד בר נש סליק שכינתא בצלותא דיליה לגבי קודשא בריה הוא, קודשא בריה הוא נחית לקבל צלותיה, ושכינתיה אקדימת, לאפתחא ליה, הדא הוא דכתיב (בראשית כד טו) ויהי הוא טרם פלה לדבר, והנה רבקה יצאת, ודא איהו רזא דאוקמוה מארי מתניתין, אם שגורה תפלתיה בפיי יודע אני שהוא מקובל, ואם לאו יודע אני שהוא מטורף, וטורפין לו צלותיה באנפוי, ובגין דא ויהי הוא טרם פלה לדבר, ולמלא בצלותיה בשם י"י, מיד שכינתא נפקת לגביה ובגיניה נחתת שכינתא לרגלוי, הדא הוא דכתיב (תהלים פה יד) צדק לפניו יחלה וישם לדרכו פעמיו.

וכד שכינתא איהי עומדת על ישראל, וישראל אינון רגלין דקמת עליהו בגלותא, קודשא בריה הוא משבח לה בהון, מה יפו פעמיהו בנעלים וגומר (שיר ז ב), ועוד מה יפו פעמיהו, פד ישראל הוו מקיימין שלש פעמים בשנה, ועוד מה יפו פעמיהו בנעלים, בזמנא דעמדו ישראל על טורא דסיני, דעליהו אתמר (זכריה יד ד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועוד מה יפו פעמיהו בנעלים, פד קיימין בראש השנה ביומא דדינא בצלותא, קודשא בריה הוא בגיניהו עומד מכסא דין ויושב

על פסא רחמים, בזמנא דאינון קיימיין בשכינתא בגלותא, וסבלין עליהו כמה דינין וכמה יסורין, דאמרין פי עליה הורגנו כל היום נחשבנו פצאן טבחה (תהלים מד כג).

וכד בר נש מצלי, צריך בקדמיתא לנחתא קודשא בריה הוא דאיהו יהו"ה בקריאת שמע, וליה אמרין שמע ישראל, בכל שבתות וימין טבין, בגין דימיין דחול תרעא דהיכלא פנימאה איהי סתימא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) כה אמר אדנ"י אלהי"ם שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה, ואמאי בגין דמטטרון שליט עליהו, וביום השבת דייטי בעלה יפתח, וכן ביום החודש יפתח, ובגין דא, כד נחית בר נש יהו"ה בקריאת שמע, צריך לנחתא ליה באדנ"י, דאיהו בפומיה, ובגין דא אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתה.

דתלת צלותין אינון בשבת, ורביעאה צלותא דמוסף, צלותא דערבית אתה קדשת, ודא שכינתא תתאה, דאיהי מסטרא דשמאלא, דתמן ליואי, דאתמר בהון וקדשת את הלויים, צלותא דשחרית ישמח משה במתנת חלקו, ודא נשמת כל חי, דאיהי אימא עלאה, עלה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון בין שפתים, אל תקרי אם אלא אם, דעלה אתמר (בראשית כח יא) וישכב במקום ההוא, באתר דיש כ"ב אתון דאורייתא שכיבת תמן, ופאה איהי פומא, דאורייתא דהיא שעתא שכיבת תמן.

צלותא תליתאה אתה אחד ושמה אחד, דא יהו"ה עמודא דאמצעיתא דאחיד בתרוייהו, ואינון נשמה יתירה ורוח יתירה ונפש יתירה, נפש יתירה בערב שבת, אתה קדשת, נשמה יתירה נשמת כל חי, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, ורוח יתירה אתה אחד ושמה אחד, ופאה איהו מאן דאפתח פומוי בתלת צלותין, לקבלא (דף לד ע"ב) לון בשבת, תפלת מוסף דא צדיק, דכליל בלהו צלותין, וביה אמרין בצלותא דמוסף קתר יתנו לה יי אלהינו וקתר איהו קתר עליון, יי אלהינו אפא ואימא, קדוש קדוש תלת אבהון, יי צבאו"ת ברית מילה ותריין ירכי קשוט, מלא כל הארץ כבודו דא שכינתא.

זכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא, לקבלא בהון צלותין אליו, ובגין דא אדנ"י שפתי תפתח (תהלים נא יז), פתחו לי שערי צדק (שם קיח ט), דכד בר נש אפתח פומוי בצלותא בשכינתיה, מיד אז תקרא ויי יענה (ישעיה נח ט), הוא ובית דינו, א"ז תמנא אתון דאינון יהו"ה אהי"ה, אפא ואימא, ויי יענה מיד הוא ובית דינו יהו"ה אדנ"י.

כד אינון באפא ובאימא, לימנא ושמאלא, כל חד איהו שם בפני עצמו, וכד אינון בכתר עליון אינון ביחודא חדא, פגוונא דא יאהויה"ה, בחדס וגבורה אינון יהו"ה אהי"ה, ענפין מתפרדין לימנא ושמאלא, בעמודא דאמצעיתא אינון תרנייהו ביחודא חדא, והכי אינון ענפין מתפרדין בנצח וזהו, יהו"ה לימנא אהי"ה לשמאלא, בצדיק מתחדים, הא הכא רזא דאילנא, דאתפשטן ענפוי מעילא, ומתיחדין בשרשוי לתתא, ודא עין החיים.

עין הדעת טוב, דלית ביה רע, מתתא לעילא, כגוונא דא, אדנ"י שכינתא תתאה, יהו"ה עמודא דאמצעייתא, ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, והכי בתרין דרועין מתפרדין ענפין לימינא ולשמאלא, בצדיק אינון ביהודא תדא יאהדונה", ודא רזא דחשמ"ל, חינון דאשא ממללו, כל הפורע פורע בברוך, דאיהי יאהדונה", וכל הזקף זקף בשם, בתרין שמהן ודא יהו"ה אהי"ה.

ובהון הוה משבח שכינתא בשיר השירים מתתא לעילא, תדא הוא דכתיב (שיר השירים ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, חמוקי ירכיב כמו חלאים מעשה ידי אמן, שררה אגן הסהר שני שדיה, צוארה, ראשה, הא הכא מתתא לעילא.

והיא משבחת לקודשא בריה הוא מעילא לתתא, ראשו פתם פו, עינו, לחיו, שפתותיו, ידיו, שוקיו, זפאה איהו מאן דסליק צלותא בכל אבר ואבר בתקוונא דא.

תא חזי יהו"ה אדנ"י איהו קודשא בריה הוא ושכינתיה, בתרין שוקין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, ואינון אספקלריאה המאירה ואספקלריאה שאינה מאירה, בצדיק תרנוייהו חד יאהדונה", והכי בתרין דרועין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, בעמודא דאמצעייתא יאהדונה"י תרנוייהו ביהודא תדא, בסוד אמ"ן, ובגין דא גדול העונה אמן יותר מן המברך, הא איהו מתתא לעילא.

מעילא לתתא יהו"ה אהי"ה תרנוייהו חד בכתר עליון, כגוונא דא יאההויה"ה, בכתמה ובינה יהו"ה אהי"ה, בתרין דרועין יהו"ה אהי"ה, בעמודא דאמצעייתא תרנוייהו כחדא, בנצח והוד יהו"ה אהי"ה דא לימינא ודא לשמאלא, בצדיק תרנוייהו ביהודא כחדא, וכן במלכות תרנוייהו ביהודא תדא כגוונא דא יהו"ה אדנ"י, ובה מתחברין יהו"ה אהי"ה, ובגין דא איהי קרית ארבע, חבורא דארבע שמהן, דאינון בארבע פרשין דתפלין דיה, ובארבע בתי דתפלין דרישא.

וכד נביא הוה סליק לעילא, ודפיק לתרעא, אי הוה סליק בשכינתא, הוה פתח ליה מיה, והוה אמר ליה בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך (יחזקאל ב א), דאנת הוא דהוית סביל לשכינתא בצלותא בעמידה, עמוד על רגליך, דאתמר בהון (שם א ז) וכף רגליהם ככף רגל עגל, עגילים כפוקדים דאינון מנהיגים לאתוון, ומסטרטא דאתוון אינון מרובעין, תדא הוא דכתיב (שם ז) על ארבעת רבועיהם בלכתם ילכו, ועוד על ארבעת רבועיהם, אינון (דף לה ע"א) ארבע קדושות דאומר בר נש בכל יומא, ועוד עמוד על רגליך בקדמאין, ומה שאלתך עד חצי המלכות באמצעיית, ותעש בבתראין, דתמן איהו בר נש פעבד המקבל פרס מרבו והולך לו, אליו נפקין דיהיב לון מלפא בעותהון, הא אחרנין קא דפקי לתרעא, מארי דברית מילה, ואמרי אדנ"י שפתי תפתח.

זפאין אינון ישראל דאינון רגלין דשכינתא, דקמת עלייהו בצלותא בעמידה, דאיהי ודאי עלייהו תפלה מעומד, וקמת עלייהו בגלותא, ובמאי קמת עלייהו, בגין דנחתין לגבה יהו"ה, דעליה אתמר כל הזקף זקף בשם, דביה צדיק בר נש לזקפא לשכינתא, ואליו דלא זקפין לה בשם

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוני
ר' בניהו שמואלי שליט"א

יהו"ה בצלותהון, או בפקודין דאורייתא (נ"א דלהון), איהי צווחת עליהו, נתנני יי' בידי לא אוכל קום (איכה א יד), דסמיכו דילה איהו בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה, ועמידה דילה בתרין שוקין דאינון נצח ויהוד, וזקיפו דילה בגופא דאיהו עמודא דאמצעייתא, יהו"ה שמייה, ובגין דא כל הזקף זוקף בשם, ויחודא דילה בצדיק, ובגין אלון דלא יכילת למיקם בהון בצלותא, ולית לה סמיכו ולא זקיפו בהון בגלותא, אתעציבת בהון, ורזא דמלה בן חכם ישמח אב, ובן פסיל תוגת אמר (משלי י א), ובגין ויתעצב אל לבו (בראשית ו ז), ואמאי פולי האי לאמיה ולא לאבוהי.

אלא דא רזא עלאה איהו, פקודין דעשה אינון מימינא דתמן חכמה, פמה דאימיהו מארי מתניתין הרועה להחכים ידרים, ופקודין דלא תעשה אינון משמאלא דתמן אימא עלאה, דבהון אדניי שיעשה אדניי סלחה אדניי הקשיבה ועשה אל תאחר (דניאל ט יט), ביום הפפורים, וכד לא חזרין בתויבתא אינון דעברין על לא תעשה דאינון משמאלא, אתמר עליהו (משלי י א) ובן פסיל תוגת אמר, בגין דתמן אימא לשמאלא, ולבא איהו לשמאלא, (ורזא דמלה) ובגין דא ויתעצב אל לבו.

ותרין תויו"ת אינון לימינא ולשמאלא, כגוונא דא יחה"ו יחה"ה, י' לימינא וביה יהו"ה בחכמה יסד ארץ (שם ג ט), אב עם ברתא, ה' עלאה עם ברא דאיהו ו', תפלין על רישיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סב ח) ובזרוע עזו אלו תפלין דרישא, דבכל אתר דאת ה' על ו' איהי אימא.

ודא רזא דקרפן עולה ויורה, דסליק ה' לגבי י', ונחית ה' לגבי ו', ואם לאו האי תויו"ת יחה"ו, דאתרמיז בהאי קרא (ירמיה ט כג) כי אם בזאת יתהלל המתהלל השפל וידוע אותי, לא הוה ידעין בגי נשא קרפן עולה ויורה, דכד לא הוה בר נש קריב את ה' עם י', ה' עם ו', ומאן עולה ויורה, מאן הוה ידע מאי ניהי ה' דאיהי ברתא, דאית ליה לסלקא לה לגבי אבא, וה' דאיהי אימא לנחתא לה לגבי ברא, אלא בגין האי תויו"ת דאיהי יחה"ו, דה' דאיהי על ו' איהי אימא עלאה, ובה אשתמע ה' תתאה דאיהי תחות י' דאיהי ברתא, ודא רזא דקרפנא, דצריף לסלקא ה' לגבי י', ולנחתא ה' לגבי ו'.

יחה"ה י' איהו לימינא חכמה, ו' תורה שבכתב, מימינו אש דת למו (דברים לג ב), ויהי איהו דאמרין מוח הבן דאתמשך ממוח האב, ה' עלאה לשמאלא, ומתמן אתיהיבת אורייתא שפעל פה, דאיהי ה' תתאה.

זכאין אינון ישראל דידעין רזין עלאין בתויו"ת, דבהון סלקין צלותין בהבלים דפומהון, ונחתין אינון חייילין בהון בדקא יאות, דכד בר נש סליק שכנינתיה בצלותיה, קודשא בריה הוא נחית עליה, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליה וגברכתיה, זכאין אינון ישראל דאינון רגלין לשכנינתא, למיקם עמה בין בריוח בין בעאקו, דכד אנון בדינא (ד' טז) ביומא דדינא דאיהי ראש השנה, איהי קמת עמהון לדינא, דקיימין לה בצלותהון, דעליהו אתמר (משלי ו כב) בהתהלךך תנחה אותך, בשכבך תשמור עליה, וחקיעות היא תשיחה, דבכל אתר דקיימין ישראל בכל פקודא ופקודא לשכנינתא, איהי קיימת בגינייהו בכל דחוקא וצערא,

בין בארְחא בין בְּיִשׁוּבָא בין בְּיִמָּא, וְדָא אִיהוּ בְּהִתְהַלְכָּהּ בְּמִדְבְּרָא תַנְחָה אֹתָהּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים פה יד) צָדֵק לְפָנָיו יִחַלֵּה וְיִשֵּׁם לְדַרְדְּרֵה פְעָמִיו, בְּשִׁכְבָּהּ בְּיִשׁוּבָא תִשְׁמֹר עֲלֶיהָ, וְהַקִּיצוֹת לְמִיזַל בְּיִמָּא הִיא תְּשִׁיחָהּ, וְעוֹד בְּהִתְהַלְכָּהּ בְּהָאֵי עַלְמָא תַנְחָה אֹתָהּ, בְּשִׁכְבָּהּ בְּקִבְרֵה תִשְׁמֹר עֲלֶיהָ, וְהַקִּיצוֹת בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים הִיא תְּשִׁיחָהּ.

הָא אֲלִין נְפָקִין, וְהָא אַחֲרָנִין קָא דְפָקִין לְפִתְחָא, וְאִינוּן מְאָרִי רְגֵלִין, מְסֻטְרָא דְרְגֵלִין דְקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, דְאִתְמַר בְּהוֹן (זכריה יד ד) וְעָמְדוּ רְגֵלֵינוּ בְּיוֹם הַהוּא, וְעֲלִיָּהּ אִתְמַר (שמות יב לו) בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רְגֵלֵי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּה, אֲלִין נְפָקִין הָא אַחֲרָנִין עֲאֲלִין, מְסֻטְרָא דְאֲלִין דְאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א ט) וְרַגְלֵיהֶם רְגֵל יִשְׂרָה, רְגֵלִין בְּעַגּוּלָא אִינוּן רְגֵל יִשְׂרָה, וְאִית רְגֵלִין אַחֲרָנִין מְרוּבְעֵין דְאֹפְנִים, דְאִתְמַר בְּהוֹן (שם יז) עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם בְּלִכְתָּם יִלְכוּ, דְבַהוֹן וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב בְּמִרְאָה הַבְּזֵק (שם יד), וְאִינוּן רְגֵלִין בְּעַגּוּלָא, אִינוּן בְּנִקּוּדִין לְאִתּוּן, דְאִינוּן רְגֵלִין בְּרַבּוּעָא.

וְנָבִיא דְאִיהוּ מְסֻטְרָא דְלְהוֹן, תַּמָּן הָוָה סְלִיק רִוְחִיהָ, וּמִתַּמָּן הָוָה שָׁמַע כָּל מַה דְהָוָה לִיהָ לְמִשְׁמַע, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל ב א) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן אָדָם עֲמַד עַל רְגְלֶיךָ וְאָדַבֵּר אֹתָהּ, וְעוֹד (שם ב) וַתֵּבֵא בִי רוּחַ פֶּאֶשֶׁר דְּבַר אֵלִי וַתַּעֲמִדֵנִי עַל רְגְלִי, וְאִשְׁמַע אֶת מִדְבַּר אֵלִי, וַתִּשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי וְגוֹמֵר (שם ג יב), בְּגִין דְדְרָגִין אִינוּן מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָא, דְאִתְמַר בְּהָ (שמות לג כג) וַרְאִית אֶת אַחֲוָרֵי, אָמַר וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי.

מָאֵי קוּל רַעַשׁ גְּדוּל, דְאִית רַעַשׁ וְאִית רַעַשׁ, אִית רַעַשׁ דְאִתְמַר בִּיהָ (מלכים א יט יא) לֹא בְרַעַשׁ יִי, דְהָא יִיתִי תַמָּן קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, וְאִית רַעַשׁ דְיִיתִי תַמָּן, אֲלָא רַעַשׁ בְּהַפּוּכָא עַר"ש, כְּמַה דְאִתְמַר (תהלים מא ד) יִי יִסְעַדְנוּ עַל עַרְשׁ דְּוִי, וְדָא אִיהוּ כָּל מְשֻׁכְבוּ דְהַפְכָת בְּחֵלְיוֹ, דְאִתְהַפֵּךְ רַעַשׁ לְעַר"ש, וּמָאֵי נִיהוּ עַר"ש, אֲלָא אִיהוּ עַרְשׁ"ר בְּהַפּוּךְ אִתּוּן, וְדָא שְׂכִינְתָא דְאִיהִי כְּלָלָא דְעַשְׂרָה סְפִירָן, דְעֵלָה אִתְמַר אִין קְדוּשָׁה בְּפָחוֹת מְעַשְׂרָה.

דְאִיהִי שְׂרִיָּא לְרִישָׁא דְחוּלָה, וּבְגִינָה יִי יִסְעַדְנוּ, וּבְמָאֵי עַל עַרְשׁ דְּוִי, עַל שְׂכִינְתֵיהָ וְהָאֵי, וְאִם שְׂכִינְתָא לֹא תַמָּן, רוּחַ סְעָרָה תַמָּן, דְאִסְעִיר גּוֹפִיָה דְבַר נִשׁ, דְכְתִיב בִּיהָ (יונה א ד) וְהִאֲנִיָּה חֹשֶׁבֶת לְהַשְׁבֵּר, דְאִיהִי גּוֹפָא דְסַפִּינָה, כַּד לִית שְׂכִינְתָא סְמִיכַת לָהּ, רוּחַ סְעָרָה מְהַפֵּךְ לָהּ וְתַבַּר לָהּ, וּבְזַמְנָא דְשְׂכִינְתָא סְמִיכַת לָהּ, מִיָּד קָלָא נְפִיק בֶּן אָדָם עֲמַד עַל רְגְלֵיהָ (יחזקאל ב א), וְקִאִים מְמַרְעָא דִילֵיהָ, וְנְפִיק מְדִינָא, שְׁלִים בְּגוֹפִיָה שְׁלִים בְּמַמּוּנֵיהָ.

הָא אֲלִין נְפָקִין, הָא אַחֲרָנִין דְפָקִין לְפִתְחָא, וְאִמְרִין אֲדָנִי שְׁפִתֵי תַפְתַּח, וְאִינוּן דְסְמִיכִין לְשְׂכִינְתָא בְּכְמַה רְגֵלִין דְמוֹעָדִים וְיוֹמִין טְבִין, וְכַד אֲלִין עֲאֲלִין, קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יְפוּ פְעָמֵיהָ בְּנְעֵלִים בַּת נְדִיב (שיר ז ב), דְאֲלִין אִינוּן דְאִתְמַר בְּהוֹן (דברים טז טז) שְׁלֹשׁ פְעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל זְכוּרָה, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, כְּמַה אֲנִתְּ שְׂפִירָא בְּאֲלִין נְעֵלִים דְאִינוּן נְעִילַת פְּסַח וּנְעִילַת עֶצְרָת וּנְעִילַת חַג, חַמּוּקֵי יִרְכִיָּה, אֲלִין אִינוּן מְסֻטְרָא דְתַרֵּי יִרְכֵי קְשׁוּט דְאִתְמַר בְּהוֹן שׁוֹקִין עַמּוּדֵי שֵׁשׁ, וְאִינוּן שִׁית דְרָגִין דְנְבוּאָה.

מסטרָא דָּאת ו' דַּאִיהוּ צַדִּיק, עֲמוּד דְּסַמִּיךְ לֹון, וְאִיהוּ שִׁית לְקַבֵּל (מלכים א י ט) שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַפְּסָא, וְסָלִיק בְּאֵת י' לְשָׁשִׁים, פְּגוּנָא דְשָׁשִׁים וְשִׁית גְּלָגְלִים דְּסַחְרִין לְכוּרְסִיא, וְאִינוּן ס"ו מִן יְסו"ד, וְהָא אוּקְמוּהוּ, אֲשַׁתָּא ר י"ד, בֵּיהּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אַדְמָה (הושע יב יא), וְדָא שְׂכִינְתָא יָד חוֹתְמַת מַסְטְרָא דְצַדִּיק, יָד פּוֹתְבַת מַסְטְרָא (דף לו ע"א) דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אִיהִי תְמוּנַת כּל, וּבְגִין דָּא (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אַדְמָה.

הָא אֲלִין נְפִקִין, הָא אַחְרַנִין קָא דְפִקִין לְפַתְחָא, וְאַמְרִין אַדנ"י שְׁפַתִי תִפְתַּח, וְאִינוּן מְאָרִי דְאוֹת, דַּאִיהוּ ח"י עֲלָמִין, דְמַצְלִין בְּח"י בְּרַכָּאן דְצִלוֹתִין, דְמְקַרְבִין בְּהוּן קַרְבָּנָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְחַשְׁבָּא לְקַבֵּל שַׁבְעָה פְּרִים וְשַׁבְעָה אֱלִים, וְלְקַבֵּל שְׁתֵּי תוֹרִים אוּ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, דְמַסְטְרָא דְהָאִי אוֹת אָמַר לְמַשָּׁה וְזָה לָךְ הָאוֹת (שמות ג יב), וְאִיהוּ כְלִיל תְּרֵי עֶשֶׂר מַזְלוֹת, וְשַׁבְעָה כְכָבֵי לְכַת, מַסְטְרָא דְקוּדְוִשָׁה, דַּאִיהִי בַת שַׁבַּע, וּמַסְטְרָא דוּו' דַּאִיהוּ ו' עֲלָאָה ו' תִּתְפָּאָה, וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר (ירמיה י ב) וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תִּתְחַנּוּ, כִּי יַחַתּוּ הַגּוֹיִם מִהַמָּה.

ה"א אִינוּן שִׁית כְכָבֵי לְכַת, ה' כְכָבֵא שְׁבִיעָאָה, ו"ו תְּרִין עֶשֶׂר מַזְלוֹת, דְכָל מַזָּל אֲתַקְרִי אוֹת, וְאִיהוּ מְמַנָּא עַל כָּל שַׁעְתָּא דְתְרִין עֶשֶׂר שַׁעְתִּין, כָּל נְבִיא אִית לֵיהּ מַזְלִיהּ וְשַׁעְתִּיהּ, וּכְפּוּם הַהוּא מַזָּל, וּכְפּוּם פְּעוּלָהּ דִּילֵיהּ, הֲכִי אֲתַגְלִיָּא לֵיהּ אוֹת מִן וְא"ו, דְתְרִין עֶשֶׂר מַזְלוֹת מְמַנָּן עַל תְּרִין עֶשֶׂר שַׁעְתִּין, וְעַל תְּרִין עֶשֶׂר יְרַחִין.

וְאֲלִין מַזְלוֹת מִתְמַן הוּוּ יְרַתִין תְּרִין עֶשֶׂר שַׁבְטִין נִשְׁמַתִין דְלַהוּן, וְאִית מַסְטְרָא אַחְרָא תְרִין עֶשֶׂר, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (בראשית כה טז) שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְשִׂאִים לְאַמְתָּם, דַּאִינוּן אֲתַקְרִאוּ טְלָה שו"ר תְּאוּמִי"ם סְרָטִין וְגוּמַר, דָּא כְּגוּנָא דְדָא עָבַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

שִׁית מַזְלוֹת אִינוּן מַעֲלָא לְתַתָּא מִחֶסֶד וְעַד יְסוּד, וְשִׁית מִתְפָּא לְעֵילָא מִיְסוּד וְעַד חֶסֶד, מַסְטְרָא דְמַלְכוּת אֲתַקְרִאוּ שַׁבְעָה כְכָבֵי לְכַת, מִשְׁכִּינְתָּא עַד חֶסֶד, וּכְפּוּם פְּעוּלָהּ דְהִיא סְפִירָה הֲכִי אֲתַגְלִיָּא אוֹת, אוֹת מַסְטְרָא דְחֶסֶד אִיהוּ רַחֲמִי, אוֹת מַסְטְרָא דְגְבוּרָה אִיהוּ דִּינָא, וְאַחֲזִי עַל קַטוּלָא דְחַיִּיבָא, וְשַׁפִּיכוּ דְדָמָא, וְאַחֲזִי בְּצַדִּיקָא דָם דְבַעֲרוּן, לְמִיכַל בְּחֻדוּהּ וְעַנְג דְמַאכְלִין בְּחַתָּן וּבְלָהּ, וּבְשַׁפִּיכוּ דְדָמָא דְקַרְבָּנִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עַלְתִּיךָ וְכו', וְעַלְיָהּ אֲתַמַּר אִיהוּ מְקוּמָן שֶׁל זְבָחִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, וְעוּד אַחֲזִי בְּצַדִּיקָא דָם בְּרִית, דְאֲתַמַּר בְּה (יחזקאל טו ו) וְאֹמַר לָךְ בְּדַמִּיךָ חַי וְאֹמַר לָךְ בְּדַמִּיךָ חַי.

מַסְטְרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אִיהוּ אוֹת תְּלוּי אָרוּךְ, אִם זְכוּן עוּבְדִין דְעֲלָמָא מַטָּה כְּלַפֵּי חֶסֶד, וְאִם לֹאוּ כְּלַפֵּי דִינָא, וְהֲכִי אִינוּן תְּלַת אַחְרַנִין פְּגוּנָא דָא, וְלַחֲפִימָא בְרַמִּיזָא.

הָא אֲלִין נְפִקִין, הָא אַחְרַנִין דְפִקִין לְפַתְחָא מַסְטְרָא דְקִשְׁת, דַּאִיהוּ אוּף הֲכִי אוֹת בְּרִית, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם א כח) כְּמֵרְאָה הַקִּשְׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעֵינֵי בְיוֹם הַגּוֹשֶׁם, בֵּן מְרָאָה הַנְּגִיָה סְבִיב, הוּא מְרָאָה דְמוֹת כְּבוֹד י"י וְאַרְאָה וְאֶפֶל עַל פְּנֵי, וְאַשְׁמַע קוּל מְדַבֵּר, וְאַמְאִי הוּא נְפִיל עַל אֲנַפּוּי, בְּגִין דְאֶסִיר לְאַסְתַּכְלָא בְקִשְׁת.

אמר רבי אלעזר, אבא ואמאי אסיר לאסתכלא בקשת, אמר ליה רבי שמעון, ברי בגין אינון קליפין דמתלבשין ביה ודאינון ביה, דאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב, ודא איהו דחזא יחזקאל עליו השלום, דאמר וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, דא קו תהו קליפא ירוקא דאגוזא קו ירוק, ענן גדול קליפה תניינא חוורא דאגוזא, ודא בהו, ואש מתלקחת קליפה תליתאה דאגוזא ודא חשה, ונגה לו סביב דא קליפה רביעאה דאגוזא, דאיהי אתאחדא במוחא, ומתזכס כעין החשמל דא מוחא דאגוזא, ודא יאהדונה"י.

וברי עד דאלין קליפין דאגוזא מתעברין ומתברין, בתקיעה ושברים ותרועה, דבהון שברים (שמות כג כד) שפר תשפר מצבותיהם, דאינון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים כ ט) תרועם בשבט ברזל, ובתקיעה והזקע אותם ליי, דאלין גרמו (בראשית לב כו) דותקע פר ירך יעקב בגיד הנשה, דאיהו צדיק, ואתפרש מינה שכנתא, ואיהו בגלותא, ואתדבק באתרהא קליפה דערלה דאפריד בין צדיק ושכנתא, על פן לא (דף לו ע"ב) יאכלו בני ישראל את גיד הנשה (שם לב לג), עד דאתעברת האי קליפה מתמן.

וברי כל זמנא דאלין קליפין לא מתעברין מקשת, לא יהא קשת בגונוי נהירין, וסימנא דא יהא בידה, עד דתחזי קשתא בגונוי נהירין לא תצפי לרגלי דמשיחא, ומייד דיהא נהיר בגונוי נהירין, מייד וראיתיה לזכר ברית עולם (שם ט טז), ומייד אתגלויא ההוא דאתמר ביה (שמות ג יב) וזה לך האות כי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה ז טו), ביה הוא זמנא אתגלויא מ"ה נש"היה ה"ווא שיהיה.

הא אלין נפקין, אחרנין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון מארי דקומה, מסטרא דאימא עלאה אתקריאת שכנתא פטון, הדא הוא דכתיב (איוב לח כט) מבטן מי יצא הקרח, (יחזקאל א כב) כעין הקרח הנורא, גוף הילה עמודא דאמצעייתא, פטון עליה אתמר (שיר ז ג) בטנה ערמת חטים.

שררה אגן הסהר אל יחסר המזג וגומר (שם), שררה דא ציון, דאיהו טבור עלמא, נקודה דמינה הושתת העולם, לארבע סטרין דאינון מזרח ומערב צפון ודרום, ולקבליהו, רישא למזרח, גופא למערב, דרועין לדרום, רגלין לצפון, אות ברית נקודה באמצעייתא, פגוונא דטבור, אגן הסהר, דא נקודה דסיגרא פגוונא דא פ, והיא ראשית נקודה באת פ, פת קול איהי ודאי, פללא דנקודין ואתון.

ואיהי פתוחה כלפי צדיקיא וחסידיא וחימיא מארי דאורייתא, ופתיחא לגבי נביאיא, ולגבי נטרי ברית, וכל אינון דתליין בספירן, דאינון שמא קדישא דקודשא בריה הוא, ואיהי סתימא מסטרא אחרא פלפי רשיעיא, דבזמנא דאתין לאסתכלא בה, חזרת אנפין לאחורא מפניהו, כגוונא דא.

ובגין דיעקב דאיהו דיוקניה תקוקה בסיתרא תמן, אתמר ביה (במדבר כג כא) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יי' אלהי עמו ותרועת מלך בן, ועל אינון דזרעא דיעקב אתמר (דברים לג כז) וישבן ישראל בטח בדרך עין יעקב, אתמר הכא בדה, ואתמר התם באתר אחרא (שם לב יב) יי' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכה, דא יהא ביומוי דמלפא משיחא, דלא יהא פסולת בישראל, אלא יי' בדרך ינחנו, ומאן פסולת. אינון גרים, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, דאין מקבלים גרים לימות המשיח.

ובההוא זמנא מתפשטא סיתרא מאלין קליפין חשוכין, ומתחדשא בלבושין שפירין, והאי איהו חדושא דסיתרא, הדא הוא דכתיב (בראשית לה יד) ותסר בגדי אלמנותיה מעליה, ואתמר ביה (תהלים קג ה) תתחדש פנשר נעורייכי, ומיד דאיהי מתחדשא, מיד אתקנים קרא (יחזקאל לו כז) דנבואה בישראל, ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר (שם כו) ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם (יואל ג א).

הא אלין נפקין, הא מארי דקומה קא דפקין לפתחא, דאיהו קומה דגופא דמלפא, דאתמר ביה (דניאל יו) וגניתו פתרשיש, והאי איהו דאתקרי שמים, דביה אתפתחון חמש נהורין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהיים, ואינון חמש נהורין דאינון ה' ספרי דאורייתא, בגין דאיהו ו' וביה אתפתחון חמש נהורין דאת ה', דסלקין לחמשין תרעין דחירו.

ובזמנא דאלין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, אתפתחת לון תרעא דהיכלא בכמה נהורין מרקמן, נהרין מפל גונוני דעלמא, ובזמנא דאלין עאלין להיכלא, שכנינתא אוליפת זכו עלייהו, ואמרת רבון עלמא, הא אלין מארי דקומה דקא סגדין בצלותא לגבך ארבע זמנין, בתלת קדמאין תרי, ובתלת בתראין תרי, לקבל ארבע אתוון דילך, וזקפין ארבע זקיפות בהון לארבע אתוון דילי דאינון אדנ"י, לסלקא ארבע דאינון (ד' טז ע"א) אדנ"י, בארבע דאינון יהו"ה, וצריך למכרע בכלהו, בח"י חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברבאן, דכלילן פח"י עלמין, ודא איהו דתקיננו מארי מתניתין, עד דיתפקו פל חוליות שבשדרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרצו עליו פסול, פגוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי ברבאן דצלותא, דאינון לקבל ח"י נענועין דלולב.

כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, בגין דח"י עלמין איהו דאחיד בין יהו"ה אדנ"י, פגוונא דא יאהדונה"י, דסליק לחשבון אמ"ן, ובגין דא אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, פשהוא כורע בפרוץ, ומה דאתמר אבל עקרב פוסק, בגין דהא אוקמוהו (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם.

ועוד פל הפורע פורע בפרוץ, הא אוקמוהו דצריך לכלול ביה עשר ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון כ' מן פרוץ פתח, ר' ראשית חכמה, ב' תרין ההי"ן שכנינתא עלאה ותתאה, ו' שית ספירן, הא עשר, ובגיניה אתמר (בראשית יד כ) וברוך א"ל עליון וגומר, ויתן לו מעשר מפל, יוסף בגין דזכה לצדיק ח"י עלמין, דביה צריך למסגד בכל ספירן לגבי שכנינתא, זכה להאי חלמא,

הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם לו ט) וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְגוֹמֵר, וְנִבְיָא דְסֻלִּיק לְהַאי דְרַגְא, שְׁמַשָּׁא וְסִיְהָרָא
וְכִכְבֵּיא וּמְזֻלִי, כְּלֵהוּ יְהִיבִין בֵּיהּ נִבְיָעוּ בְּנִשְׁמַתִּיהּ, וְרוּחַ דְּנִבְוֹאָה לְאַתְנַבְּאָה מְכֻלְהוּ, וְהַאי אִיהוּ
מִשְׁתַּחֲוִים לִי, דְּמְכֻלְהוּ נְחִית לִיָּה נְבוּאָה, וּמְכֻלְהוּ אֲתַפְּלִילַת נִשְׁמַתִּיהּ, וְהַאי אִיהוּ אַגְרָא דְאַלִּין
מְאָרֵי דְקוּמָה.

הָא אֵלִין נְפֻקִין, הָא אַחֲרֵינִין דְּפֻקִין לְפִתְחָא, וְאִינוּן מְאָרֵי דְרוּעִין, וְאַמְרִין אֲדִנִּי שְׁפִתִי תִפְתַּח,
מִיָּד עָאֲלִין נְטוּרֵי תְרַעִין, וְאַמְרִין רַבּוּן עָלְמָא הָא מְאָרֵי דְרוּעִין קָא דְפֻקִין לְפִתְחָא, קָלָא נְפִיק
וְיִמָּא, הָא אִינוּן מְאָרֵי דְרוּעִין בְּקִשְׁוֹרָא דְתַפְּלִין, וּבְעֻטִּיפוּ דְמַצְוָה, דְאַתְמַר בְּהוּן וְיִשְׁמִימוּ עַל
שְׁכָם שְׁנִיָּהֶם, כְּגוֹנוּנָא דְשֵׁם וְיִפְתַּח, דְאַתְמַר בְּהוּן (שם ט כג) וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפְתַּח אֶת הַשְּׁמָלָה וְגוֹמֵר, וְעֵרוֹת
אַבִּיָּהֶם לֹא רָאוּ, עֵרוּהּ אִיהִי מְסֻטְרָא דְחָם, וְדָא אִיהוּ יֵצֵר תְּרַע, דְּמְחַמֵּם גּוּפִיָּה לְדָבָר עֵרוּהּ (ג"א
עֲבִירָה), וְגַלִּי עֵרְוִן בְּעָלְמָא, דְאִיהוּ מְסֻטְרָא דְנַחֲשׁ הַקְּדָמוֹנִי, דְאַתְמַר בֵּיהּ (שם ג יד) אָרוּר אֶתְּהָ מִכָּל
הַבְּהֵמָה, וּבְגִין דְּהַאי אִיהוּ מְסֻטְרוֹי, אָמַר (שם ט כה) אָרוּר כְּנָעַן וְגוֹמֵר.

וְעוּד אֵלִין אִינוּן מְאָרֵי מִתְנָן, דְּעֲבָדִין גְּמִילוֹת חֲסָדִים עִם שְׁכִינְתָא דְאִיהִי עֲנִיא, דְאַנּוּן (דְּבָרִים טו
יא) פְּתוּחַ תִּפְתַּח, נְתוּן תִּתֵּן (שם י), הַעֲנֵק תַּעֲנִיק וְכו' (שם יד), עֲשֶׂרָה אִינוּן, וְהָא אוּקְמוּהוּ חֲבֵרֵיא
מְאָרֵי מִתְנִיתִין, וְאַלִּין אִינוּן יְדֵי נְדִיבִים מְסֻטְרָא דְאַבְהוֹן, דְאַתְמַר בְּהוּן (תהלים מז ו) נְדִיבֵי עַמִּים
וְגוֹמֵר, יְדִין פְּתִיחִן בּוֹתְרִנוּתָא לְגַבֵּי עֲנִיִין, דְאִינוּן צַדִּיק וְצַדִּיק, דְגַמְלִין עֲמָהוּן בְּגַלּוּתָא גְּמִילוֹת
חֲסָדִים, בְּאוּרִיָּתָא דְאַתִּיָּהִיבַת מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם מב ט) יוֹמָם יִצְוָה יְי'
חֲסִדוֹ וּבְלִילָהּ שִׁירָה עֲמִי, אוּרִיָּתָא דְכִכְתָּב וְאוּרִיָּתָא דְבַעַל פֶּה, דְמִתְרוּיָּהוּ אֲתִיָּהִבוּ, הָדָא הוּא
דְכְתִיב (דְּבָרִים לג ב) מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לְמוֹ.

וְעוּד רַבּוּן עָלְמָא, כְּבַל דוּרוּנָא דְלֵהוּן, דְאִיהִי מִתְנָה טוֹבָה דְסֻלְקָא עֲלִיָּהוּ, דְאַתְמַר בְּהּ מִתְנָה
טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּנֻזִי וְשִׁבְתָּ שְׁמָה, אֵלִין אִינוּן דְּהוּן עֲבָדִין צַדִּיקָה עֲמָה, דְאִיהִי צ' תִּשְׁעִין אֲמִנִים,
ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק' מָאָה בְּרַכָּאוּ, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, מִיָּד וְיְדֵי אָדָם (יחזקאל א ח) דְאִינוּן
חֲסֵד וּגְבוּרָה, הוּוּ נְפֻקִין מְאָדָם דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, לְקַבְּלָא דוּרוּנָא דְלֵהוּן, וְהִבִּין לִיָּה
לְמַלְפָּא, דְאַלִּין דְלָא עֲבָדִין גְּמִילוֹת חֲסָדִים עִם שְׁכִינְתִּיהּ בְּגַלּוּתָא, וְאִינוּן קְמַצְנִין לְגַבֵּיהּ, דוּרוּנָא
דְלֵהוּן לְכַלְפָּא אֲתַמְסֵר, וְדוּרוּנָא דְשְׁכִינְתָא צְרִיךְ לְמַעְבַּד בְּגִינָה מִתְהוּא חֲבִיב דְאִית לִיָּה, (דד יז
ט"ו) כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ מְאָרֵי מִתְנִיתִין, וְאַהֲבַת אֵת יְי' וְגוֹמֵר (דְּבָרִים ו ה), בְּהֵהוּא דְאִיהוּ חֲבִיב עֲלֵהּ,
בְּהֵהוּא זְמָנָא כְּמָה חִוּוֹן פְּתִיחִין יְדִיָּהוּ, דְאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ח) וְיְדֵי אָדָם מִתְחַת כְּנִפְיָהֶם, יְהִיבֵי
דוּרוּנָא לְנִשְׁמַתָּא דְהֵהוּא בֵּר נִשׁ, מִכְּמָה מִתְנָן טְבִין, מִכְּמָה דְרַגְוִין דְנְבוּאָה, וְעַל כְּלָהוּ יְהִיבַת לִיָּה
שְׁכִינְתָא מִתְנָן, דְאַתְמַר בְּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ, בְּגִין (קהלת ג יג) דְמִתַּת אֱלֹהִים הִיא, וְהֵהוּא
דְאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים קמה טז) פֹּתַח אֵת יְדִיךָ וְכו', יְהִיב לִיָּה כְּמָה מִתְנָן טְבִין, וּפְרַנְסָה לְנִשְׁמַתִּיהּ
וְלְגוּפִיָּה, וְכְלָהוּ דְעָאֲלִין, כִּד נְפֻקִין מִבֵּי מַלְפָּא, יְהִיבִין תְּלַת פְּסִיעֵן לְאַחוּרָא, דְלָא חֲזָרִין פְּתִיָּהוּ
לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְלִית דוּרוּנָא חֲבִיבָא קְדָם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדוּרוּנָא דְשְׁכִינְתָא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

זכאין אינון דרועין דסלקין לה לגביה, תפלין על ידיהו ועל רישיהו, זכאין אינון רגלין וגופא
ידין וכל אבר ואבר, דביה סליק דורונא לקודשא בריה הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא
בריה הוא כדורונא דשכינתא, זכאה איהו אבר דעביד ביה מצוה לקודשא בריה הוא, דבגינה
נחית קודשא בריה הוא לשרייא בכל אבר דיליה, ועל האי בר נש מכריזין לעילא, הבו יקר
לדיוקנא דמלפא.

ברישי הורמנו דמלפא, בוצינא דקרדינותא, לא חנור ולא סומק ולא ירוק ולא אוכס פלל. והאי
בוצינא איהו קו המדה, דאיהו אתלבש באוירא, וכד איהו באוירא. איהי סתימא ולא אתחזייא
כלל, וכד אתפשטת לאתגליא, נפיק מהאי אוירא נקודה חדא, ומה דאשתאר איהו אור, והאי
איהו אור קדמאה דעובדא דבראשית, הךא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, יהי
"אור, ורוא דא לחכימי לפא אתמסר. (דף לז ע"ב).

תקונא תמני סרי

והאי נקודה בתר דאתפשט מהאי אור, אתלבשת בגוונין ארבע בהיכלא עלאה, ומאי איהי ב
ועלה אתמר (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ורוא דהאי נקודה איהי מדיד חמש גוונין, ועליהו
אתמר (ישעיה מ יב) מי מדד בשעלו מים ודא א, ושמים בוצת תמן ודא א, וכל בשליש עפר הארץ
ודא א, (נ"א א), ושקל בפלס הרים ודא א, וגבעות במאזנים ודא א, דא סליק באוירא, ודא אזיל
לצפונא, ודא לדרומא, הךא הוא דכתיב (קהלת א ו) הולך אל הרום וסובב אל צפון, תרין אחרנין
סובב סובב לגבי מזרח ומערב, דאינון פלהו נקודי פגלי ימא, דא סליק ודא נחית.

ואינון פחוטא תוורא דעינא, דאיהו אסחר עינא, וכחוטא ירוקא ואוכמא וסומקא ותכלא, אלין
גלגלין פלהו סחרין לההוא נקודה, ואיהי מדה לכלהו, איהי בארבע, וסלקא בעשר, ורוא דמלה
יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלין אינון ארבע גוונין דסלקין בעשר, ואנון פלהו להביות אשיות,
ועליהון אתמר (דברים ד כד) פי יהו"ה אלהיך איש אכלה הוא, שבע אינון מהאי עשר, ואינון לקבל
שבעה רקיעין, ואינון שבע ספיראן, ובין כל חר וחד חמש מאה שנין, והכי פותיא דכל רקיעא
ורקיעא חמש מאה שנין עד דסלקין פלא למדה ידיעא דאיהי נקודה חדא, לחשבן ידיעא, והכי
איהו רוא דחושבנא פגוונא דא. תשע נקודין אינון לכל סטר, דאתפלילין בנקודה דחלל דיליה,
ובגינה אתמר (שמות לא יד) מחלליה מות יומת וכו'.

קם ההוא סבא ואמר לו רבי רבי באומאה עלך בהאי נקודה טמירא עלאה, נחית הכא לגלאה
רוא טמירא, ולא ליקרא דילי עבידנא, אלא ליקרא דשכינתא, לאחזאה יקרא דהאי נקודה
טמירא גניזא, דאתמר בה (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי, ועלה אתמר נתיב לא ידעו עיט
וגומה, אדהכי הא רבי סליק לעילא באוירא לנטלא רשו מההיא נקודה דאיהי גניזא תמן, והא
קא נחית בעמודא דאשא דאיהי הבל הפומא, דביה (דף לח ע"א) חיוון רצין ושכין, הךא הוא דכתיב
(יחזקאל א ט) וזהחיות רצוא ושוב וגומה, ואמר בראשית תמן ב"ת.

תקנון תשס"ו

בראשית תמן ב"ת, והאי בת נקודה סתימא באוריא, עלה אתמר (תהלים יז ח) שְׁמֵרֵנִי פְּאִישׁוֹן
בת עין, איחי ודאי גניזא באור, ובה אתעביד אורה, ובגניה אתמר (שמות ג ב) וַיֵּרָא מֶלְאַךְ יְהוָה
אליו בלבת אש מתוך הסנה, חמש זמנין אדכיר סנה, וחמש זמנין אור אינון לקבליהו בעובדא
דבראשית, ואינון (בראשית א ג ד) יהי אור, ויהי אור, את האור כי טוב, ויברל אלהי"ם בין האור,
ויקרא אלהי"ם לאור.

ואינון חמש תקונין דמדה, דאינון לקבליהו אאאאא, ועלייהו אתמר (ישעיהו מ יב) מי מדד בשעלו
מים דא חסד, ושמים בזרת תפן מאי זרת דא גבורה, וכל בשליש דא עמודא דאמצעייתא דאיהו
תלייתאי, ושקל בפלס הרים דא נצח, ונבעות פמאזנים דא חוד, ואינון ברוא דאת ה', דהאי
נקודה מדיד בהון ה' נקודין.

דאיהי דנפיק מגו אוריא דכיא, דאיהו כתר עלאה, ובגין דאלין חמש מדידין אינון ברוא דה'
עלאה, איהו אזיל בהון חמש מאה שנין בין כל חד וחד, ורוא דמלה עין תחיים מהלך חמש
מאות שנה, ובין כל חד וחד חמש מאות שנה, ובעובי דכל חד וחד חמש מאות שנה, דבלהו
סלקין במתקלא דחמש חמש לכל סטרא.

ורוא דמלה ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד, וחמשה בריחם לקרשי
צלע המשכן השנית, וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה (שמות כו כו), לירכתים
אינון ירכי קשוט, ימה, מאי ימה דא שכינתא עלאה, והוא דאתמר ביה (יחזקאל א כב) ודמות על
ראשי החיה רקיע.

ואיהו דאוקמוהו אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימא, והאי נימא עליה
אתמר אין מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא, ובה קודשא בריך הוא מדקדק עם
צדיקניא אפילו כחוט השערה, והאי חוט איהו חוט דסחיר לאות ברית מילה, וברית איהי
נימא, ווי לון מאן דאפריש אות ברית בין מים למים, ומנע זרעא מניה, דאחזר עלמא לתהו
ובהו, ורוא דמלה (ישעיהו מח יח) לא תהו בראה לשבת יצרה ודאי, מים עליונים אורייתא דבכתב,
מים תחתונים אורייתא דבעל פה, נימא דאיהו בין תרנויהו דא יסוד, דאיהו רוא דאורייתא,
ואיהו יסודא ועקרא דתרנויהו.

ומאן דמנע רוא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו, ואלין אינון דאמרין דלא
אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רוא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה
(שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה, גן נעול מסטרא דם' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבוע,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח, ובשבת בגין
דלא תהא פנועל דלת בפני לווי, דאתמר בהו לון עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגבניהו דאינון
נשמתינ יתירין.

ובאלין דלא מלוזין לה ולא אוסיפין לשבתות ולמיים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא פל המוסר מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירה, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמח יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממונא אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף לח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמח פל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה פנגד מדה, וכל מאן דאוסיף בשבת, אז וכנגה זרועיה תצמיח (ישעיהו סא יא). אוף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמח יתירות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודה.

ובזמנא דההיא ס' סתימא אתפתחת, לא אתפתחת אלא בפיוסא, כמה דאת אמר (שיר ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והאי פיוסא לגבי ו' דאיהו מפתחא דסתים לה, ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה, למאן לאת י' דאיהו נקודה דקמ"ץ, כד אתפתחת אתפתחת בפתח דאיהו ו', כד סתים סתים בקמ"ץ, ואיהו י"ו טפה זרע דאתמשך מניה.

ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה לאת י' דאיהו נקודה דקמ"ץ, אחותי ביומא תננינא, רעיתי ביומא תליתאה, דאיהו רעיא מהימנא, יונתי ביומא רביעאה, תמתי ביומא חמשאה, תם עונד בת ציון, שראשי ביומא שתיתאה, דאתמר (בראשית מז לא) וישתחו ישראל על ראש המטה דאיהו יום הששי, נמלא טל ביומא שביעאה, דא טפה י' ודאי, ודא נקודה דאת ב'.

ובגין דא זונגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, לירתא ההיא טפה דאיהי חכמה, ט"ל תורה לבנייהו, ולאן למגנא אוקמוהו זכרונם לברכה, פל העוסק בפטל תורה טל תורה מחייהו.

פל נעול (שיר ד יד) גל איהו כמו גלגל, איהו רמזי דביה מעין חתום דאיהי י', ומיד השקו הצאן דאינון אכרין קדישין, דאתמר בהון (יתזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, פלהו רועים, ומשה על פלהון, דכתיב (שמות ב טו) וישב על הבאר, וכתיב (תהלים צ א) תפלה למשה איש האלהים וכו', איהו שולטנותיה בשבעה רקיעין.

צדיק איהי רקיע דפליג בין מיא למי, בין ים עלאה דאיהי אימא עלאה, ובין ים תתאה דאיהי אימא תתאה, ועליה אתמר אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימא, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, והאי נימא איהו צדיק, ולא למגנא אוקמוהו קדמאין, דקודשא בריך הוא מדקדק עם הצדיקים אפילו פחות השערה.

ולית נימא ונימא דשערה דעתיקא קדישא דלא נפקא ממבועא עלאה, והאי נימא איהו ו', מבועא דיליה י', דסלקא באיירא עד אין סוף ונחתא עד אין תכלית.

ואיהי עשר, ובגינה אתמר (שמות כו טז) עשר אמות ארך הקרש, אמז"ת אינון מאז"ת בהפוכא, ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחה, דא רזא דשעור קומה, דאיהו אזיל על ק"ו המדה, מאי ק"ו דא את ו', דאיהו מדה לכל שעורא דגופא.

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

איהו מדה בין עינא לעינא, ועלה אתמר (שם ה טו) אצבע אלהים היא, איהו שיעורא דאורכא
דחוטמא ואיהי שיעורא דכל אצבעא ואצבעא ושיעורא בין אצבעא לאצבעא ו' (נ"א י').

י' איהי מדה דשפה, ומדה דכל עינא ועינא בעגולא, ומדה דפן ופן דאנפין, ומדה דקמ"ץ סתים,
וכד אתפתח קמ"ץ אתפתח בחמש אצבעין ברזא דה', דבהון האי קו אזיל חמש מאה שנין.

וכד (ס"א ו' פד) נחית לתתא לגבי צדיק אתקרי שיעור, וכד סליק לעילא לגבי אימא עלאה אתקרי
קומה, ורזא דמלה (שם טז יח) וימדו בעמר דא שכנתא עלאה, דאיהי עמר לגלגלת, דאיהי גלגלתא
דרישא, ושכנתא תתאה איהי ספירת העומר, דבה מני שבע יומין דאינון שבע שבתות, דאית
בהון ארבעין ותריין יומין דשיתא דכל שבוע, ושבע (דף לט ע"א) שבתות הא מ"ט (נ"א דמטטרו"ן),
דאינון מ"ט אנפין טהור, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד, דבהון אתדביאת שכנתא לתתא לגבי בעלה, במקנה דילה, דאיהו מקנה ישראל
יהו"ה, ואיהו שיעור קומה, דהכי אינון אתוון דמקנה קומה, ואינון ם סתימא ברזא דא, דתשע
נקודין לכל סטר, בנקודה דאמצעיתא אשתלימו לארבעים סאין, איהו שיעורא דמקנה, דביה
אתדביאת אתתא לבעלה.

וקדם דאתדביאת, צריך למנאה שבעה יומין דדכיו, לאשלמא בהון מ"ט פנים דכיו דאורייתא,
ובהון אתהברת אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה ביומא דשבועות, דאינון הו פרצופין
דאדם, וחבורא דתרוייהו רח"ם, דאיהו רמ"ח פקודין דעשה, ורזא דמלה (שמות יג ב) קדש לי כל
בכר פטר כל רחם, בהאי חבורא דשבועות מתקרבין כל פקודין דעשה, בעצמים בבטן המלאה
(קהלת יא ה).

ובהוא זמנא, כל אינון אברין מקבלין על ידי צנורין דא מן דא, הדא הוא דכתיב (שמות כו ה)
מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכד אינון מקבלין, כל ספיראן מקבלין דא מן דא, ומלאכין
לתתא מקבלין דין מן דין, כמה דאת אמר ומקבלין דין מן דין, וכל חד וחד יהיב רשו לחבריה,
לאעלא בתחומא דחבריה, כמה דאת אמר ונותנין רשות זה לזה.

ומאן גרים דא, ישראל פד מקבלין דא מן דא, בין באורייתא בין בממונא, גרמין לקבלא לעילא
דא מן דא, ולאשפעה דא לדא, וכלא על ידי צנורין, הדא הוא דכתיב (תהלים מב ח) תהום אל תהום
קורא לקול צנוריה וגומר, ומאי אמרי דא לדא, אפע מימיה. קול שני ריעים אני שומע.

ואינון לקבליהו תריין שפון דאתקרון אפיקי מים, ומאן נינהו נצח ונהוד, דאתקרון שקתות
המים, ותרוייהו אתשקנין על ידא דצנורא דאיהו עמודא דאמצעיתא דכליל פלא, ואיהו ברית
דכלילן ביה כל אברין דגופא, כל צנורין אינון אתשקנין מן את ו', דאיהו נהר דנגיד ונפיק מעדן,
ואיהו צנור דנפיק ממענא דמיא דאיהו י', ומניה אתפשטא ה' דאיהו ים עלאה.

ותא חזי תשע נקודין אינון מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלהו אתקריאו צנורין ומבועין לאתוון, דאינון
כלילן בקרקע, דאיהי שכנתא תתאה, דאתקריאת ג'ן, כלילא מתלת וחמשין סדרין דאורייתא,

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

ועלה אתמר גן נעול אחתי בלה, גל נעול מעין חתום, חתום ודאי, בגין דאיהי בתולה ואיש לא ידעה, ואיהי חכמת שלמה, דעלה אתמר (מלכים א ה 1) ותרב חכמת שלמה, אתרביאת מפל שקיו דכל ספירה וספירה, על ידא דההוא צנורא דאיהו ו', עד דמטיאת לההוא מפועא עלאה דאיהי י' עלאה חכמת כל בני קדם, ובההוא זמנא אתעבדת איהי תגא ברישא דאת ו'.

ותא חזי, שכינתא תתאה בד איהי אתשקיא מן נקודין, אתקרי חר"ק חל"ם שור"ק, למאן לההוא צנור דאיהו ו', דכלילן שית צנורין, דכלהון משית אתון, דאינון אבגית"ץ וכו', שית צנורין אינון דתליין מניה, ואיהו כליל שית אחרנין, וכלהו סלקין למ"ב, אתקריאת חר"ק חל"ם שור"ק דההוא צנור, פגוונא דא ו'.

והכי אתקריאת לגבי י', והכי לגבי ה', ורזא דמלה אני ראשון ואני אחרון וכו', ולזמנין איהי עטרה על רישא דאת ו', פגוונא דא ורזא דמלה נוטה שמים פריעה, ודא רזא דרישא דאת א, ולזמנין נחית תחותי פגוונא דא קמ"ץ, בד סלקא על רישא אתקריאת תגא זרק"א, בההוא זמנא אתמר ביה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, ואתקריאת חל"ם, וכד נחתת תחותיה אתקריאת חיר"ק, ואיהי (דף לט ע"ב) לח"ם, דהכי איהו חל"ם בהפוך אתון לח"ם, ודא איהו לחם אפירים אכל איש (תהלים עח כה), דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, מסטרא דחכמה אתקריאת חל"ם, ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי שור"ק, כמה דאת אמר (ירמיהו ג כא) ואנכי נטעתיך שור"ק בלה זרע אמת, והוא דאתמר ביה (מכילת ז כ) תתן אמת ליעקב, מסטרא דיליה אתקריאת חר"ק, ובהפוך אתון חק"ר, ובגינה אתמר (איוב יא ז) החקר אלוה תמצא, ואיהי קרח הנורא, דאיהו שמא תליתאה דצלותא, דאתמר ביה הא"ל הגדול הגבור והנורא, הנורא איהו עמודא דאמצעיתא.

ושור"ק איהו טמיר וגניז, מסטרא דצדיק דאיהו ברית, אור גניז. דאיהו ר"ז פחושפן אור, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אור זרוע לצדיק, ודא הוא אור הגנוז לצדיקיא, דחמש אור דלעילא מניה בלהון אינון פאתגלייא.

ומאי ניהו, תלת אור סגו"ל, ותריין אור שב"א, בד סלקא על גדפיהו דתריין נקודין דאינון שב"א, אתעבדת שור"ק, ורזא דמלה (שיר ב ה) סמכוני באששות, וכד נחתת איהי תחות צר"י אתעבדת סגו"ל ועליהו אתמר רפדוני בתפוחים, ומאי ניהו אלין אששות, אינון תרי אשות, דאינון איש ואשה, אשא חורא, ואשא סומקא, דתמן אב ואם, דאינון י"ה, ואינון אנפי דינא ואנפוי דרחמי.

אמאי בעאת לאסתמכא תמן, בגין דאינון תריין גוויני דשושנה, תנור וסומק, רחמי ודינא, דאינון חסד וגבורה, ותמן ריחא דשושנה, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ובגין דארכת ביה, אמרת סמכוני באששות, וביה אתעבדת סגו"ל, בד נחתא רפדוני בתפוחים, אלין אינון תרי סמכי קשוט, דאינון תנור וסומק, ובגין דארכת באת ו' דאיהי בבית, אמרת רפדוני בתפוחים.

וכד אתחברת ביה אתעבדת סגו"ל, מה דהו צר"י אתעביד צייר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה וגומר, ויצמח יהו"ה אלהים מן האדמה כל

עין נחמד למראה וגומר, דא צדיק איהו עין פרי עושה פרי למינו, ובהאי אתר איהו רחימו דילה
בחוברא ויחודא דבעלה, ובגין דא אמרת (שיר ב ה) פי חולת אהבה אני.

וכד ישראל האבין בברית מילה, אתפסיק נביעו דנקודין מאתוון, דכלילן בשכינתא תתאה,
ואשתארת יבשה, בההוא זמנא מה פתיב בשור"ק חיר"ק, שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו (איכה ב
ט), קמין פת"ח דא סגיר ודא פתח, אלין תרין אינון דסגרין ופתחין מבויעין דאינון נקודין, לגבי
אתוון, ואת ו' פד איהו נטוי על רישי אתוון עלאין אתקרי רפ"ה, וכד איהו במציעו דאתוון
אתקרי דג"ש, אתוון אלין אינון חיוון, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) ויהחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש
ושוב ברפ"ה.

בתרין דאתוון דאינון תלפין במחשבה, דאינון פגוונא דתגין, נקודין תלפין בדבורא, אתוון תלפין
בעובדא, שבע זייני אינון פגוונא דא י"ו איהו ז', לא צריכין תגין, דאינון אתוון אתקרו תגין
פגוונא דא יהו"ה.

תגין תלפין במחשבה דלפא ומוחא, נקודין בדבורא דפומא, אתוון בעובדא דאברין, ומאלין
נקודין וטעמי ואתוון, עביד ההוא סתים וגניז פרסיא טמירא עלאה, ועליה אתמר (איכה ה ט)
אתה יהו"ה לעולם תשב וכו', מאי אתה, ההוא דאתמר ביה (ישעיהו כה א) יהו"ה אלה"י אתה
ארוממה, בההוא דאתמר ביה (חבקוק ג ו) רום ידיהו נשא, ובגיניה אתמר למי נושאין פפים לרום
השמים, הדא הוא דכתיב רום ידיהו נשא, ומאי ניהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו חכמה פ"ח
מ"ה, ועליה אתמר (ד נ ע"א) (תהלים קיא ו) פ"ח מ"עשיו ה"גיד לעמו, והאי איהו כ"ח פרקין הידין
דמלפא עלאה, דאינון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, פגויין דיהודא עלאה, דאיהו יהו"ה אלהינ"ו יהו"ה,
ובגין דאסתלק האי חילא מישראל, אתמר בהון (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודה.

יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אינון עשר אצבעאן, דאתמר בהון (שיר ח יד) ידיו גלילי זהב, דבהון כ"ח
פרקין, דאינון כ"ח אתוון דעובדא דפראשית, ובגין דא יהו"ה אלה"י אתה, ומאי אתה, ההוא
דאתמר ביה (תהלים צג ב) נכון פסאף מאז מעולם אתה, ומאי נכון, דא נאמן יושב ונאמן עומד
באמצע, הדא הוא דכתיב (ישעיה מד יג) פתפארת אדם לשבת בית, ומאי מאז, אלא ההוא דאתמר
ביה (שם נח ט) אז תקרא ויהו"ה יענה, ומאי א"ז אלין תמניא אתוון דאינון יאהדונה"י דסלקין
לחושבן אמ"ן.

ודא איהו העונה אמן בכל פחו, בההוא כ"ח, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, העונה אמן בכל
פחו קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, ובגיניה אתמר (תהלים צג ב) נכון פסאף מאז מעולם אתה,
וביה (איכה ה ט) אתה יהו"ה לעולם תשב, אתה, ההוא דאתמר ביה אבינו מלכנו אבינו אתה,
ומאי ניהו אבינו אב הרחמן.

ואיהו כליל כל אתוון דאורייתא, ומאי ניהו אורייתא דבכתב עמודא דאמצעיתא, ועליה אתמר
פרוש אתה, וכד ישראל קיימין בעמידה דעלותא, איהו יתיב על פרסיא, ובגיניה אתמר בההוא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בניהו שמואלי שליט"א

וּמָנָא אַתְהּ יְהו"ה לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֵאֶךָ לְדוֹר וָדוֹר, וּמֵאֵי נִיהוּ לְדוֹר וָדוֹר, אֲלָא הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (קהלת א ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהָאָרְצִי לְעוֹלָם עֲמֻדַת, וְלִית דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וּמֵאֵי נִיהוּ, מִשָּׁה דְשָׁקִיל לְשִׁתִּין רַבּוּא מִיִּשְׂרָאֵל, וְדַרְגָּא דִּילֵיהּ אֲסַפְקִלְרִיאָה דְנִהְרָא.

בְּזֹאת יָבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ (ויקרא טז ג), תָּא חַזִּי אֵין אָדָם מִפִּיק רְצוֹנֵי מִיהו"ה אֲלָא בְּזֹאת, דְּעָלָה אַתְמַר (משלי יח כב) מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב וַיִּפְקֵ רְצוֹן מִיהו"ה, וְדָא הִיא עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהו"ה (תהלים קיט קכו), וּבְכַמָּה עֲתוֹת יֵשׁ, וְעֲלִיָּהּ אַתְמַר (ויקרא טז ב) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, וְשִׁלְמָה אָמַר (קהלת ג ד) עֵת לְשָׂחֹק וְכו', דְּאֵינֵנוּ כ"ח עֵת, וְעַל דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְכַד שְׂכִינְתָא דְאַתְקְרִיאת זֹאת עִם יִשְׂרָאֵל, בְּכַמָּה דְאַתְ אָמַר (ויקרא כו מד) וְאָרְף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם וְכו', מֵאֵי אֵינֵנוּ אָמַרִין לָהּ (שיר א א) אָנְהָ הִלְךְ דוֹדְךָ הִנֵּפָה בְּנָשִׁים, אָנְהָ פָנָה דוֹדְךָ וּנְבַקְשְׁנֵנוּ עִמָּךְ, בְּכַמָּה תַחֲנוּנִים וְצִלּוֹתֵינוּ, בְּצִיצִית וּבִתְפִלִּין, בְּשִׁבְתוֹת וּבִיּוֹמִין טָבִין, דְּעֲלִיָּהּ אַתְמַר (שמות לא יז) בִּינִי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹת הוּא לְעוֹלָם, אֹת בְּרִית מִילָה, אֹת דְשִׁבְת וַיִּמִּין טָבִין, וְאֹת דְתִפְלִין.

עָלָה אַתְמַר (תהלים לב ו) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצָא, מְצָא אִשָּׁה מְצָא טוֹב וַיִּפְקֵ רְצוֹן מִיהו"ה (משלי יח כב), וַיַּעֲקֹב בְּרִיךְ לְבָנוֹי בְּזֹאת, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אַבְיָהֶם, וְדוֹד בְּזֹאת הִפִּיק רְצוֹנֵי מִיהו"ה כְּשֶׁנִּלְחַם עִם אוֹיְבָיו, בְּכַמָּה דְאַתְ אָמַר (תהלים כז א) אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנָה וְכו', בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, וְהִנְבִּיא בְּשִׂרָאָה אֶת יִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹת, לֹא רָאָה לָהֶם מְנוּחָה אֲלָא בְעֵבֹר זֹאת, וּפּוֹרְקָנָא דִּישְׂרָאֵל לֹא יִיתִי אֲלָא בְּזֹאת, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (איכה ג כא) זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי עַל פֶּן אוֹחִיל, וַיהוָה לֹא אֲתַפְרִיד אֲלָא בְּזֹאת, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (דברים לג ז) וְזֹאת לִיהוָה, וּמִשָּׁה לֹא בְרִיךְ יֵת יִשְׂרָאֵל אֲלָא בְּזֹאת (שם א) וְזֹאת הַפְּרָכָה, וּמִי שְׁלֵא שֵׁת לְבוֹ גַּם לְזֹאת, עֲלִיָּה בְּתִיב (תהלים צב ז) אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּכְיוֹן שְׁהָאָדָם בְּהּ יִפִּיק רְצוֹנֵי, וּבְהּ מִשִּׁיג הַשֵּׁם, שְׁזַהוּ סוּד עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד, עַל זֹאת וְדָא, לְשֵׁם יְהו"ה שְׁהוּא עַל זֹאת, לְמָה תִּקְנֵנוּ בְּשִׁחְרִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּמִנְחָה לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּעֶרְבִית לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּשִׁבְת לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּיוֹם טוֹב לְמַדָּה יְדוּעָה, וְכֵן בְּעֵשְׂרֵת יְמֵי תְשׁוּבָה לְמַדָּה יְדוּעָה, אֲלָא מַה שְּׁאָמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוּ"ה הִיא עַל כָּל סְפִירָה (דף טו ע"ב) וּסְפִירָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר דְּוֹד (ד"ה א כט יא) לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאֵין לָךְ פְּעוּלָה בְּתַחֲתוֹנִים אֲלָא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאָמַר בְּהּ (תהלים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֲבָל בְּזִמְן שְׁצַרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק, וְלַעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחֲתוֹנִים, נְכַלְלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִין צַדִּיקִים עַל שְׁמוֹ, יְהו"ה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צַדִּיק, שְׁנֵאָמַר (תהלים קמה יז) צַדִּיק יְהו"ה בְּכָל דְרָכָיו, וּמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצַדָּקָה, אֵין צְדָקָה אֲלָא תְפִלָּה, צ' אֲמִנִים, ד' קְדוּשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וְזַהוּ צְדָקָה תְרוּמָם גוֹי (משלי יד לד), וְעֲלִיו נְאָמַר לְאַבְרָהָם (בראשית טו ו) וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוּצָה בְּהּ נְאָמַר בְּהּ (ישעיה נט יז) וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה בְּשָׂרָיו.

מצד ה היא צדקה, ומצד י היא פובע על ראש צדיק אות ברית, עטרה בראש פל צדיק, ומצד
ו נאמר בה (איוב יא ט) ארובה מארץ מדה, מצד ה עליונה ורחבה מני ים.

ובשרוצה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, פל הספירות פלולים בהם, ונקראים נביאים,
ומלכות היא דמיון בלם, שנאמר (הושע יב יא) ובני הנביאים אדמה, כמו שאמר הנביא (שם) ודברתי
על הנביאים וגומר, שהיא כמו האספקלריאה שפל הפנים נראין בה, פן פל הספירות מראין
בה פחם ודמיונם וצורתם, לכל נביא פפי השגתו למעלה, וכמו פן למטה היא מתלבשת בפסא
הקבוע, ובכל המלאכים, והאופנים וחיות הקדש, ובכל הרקיעים, והכסאות שבהם, והמלאכים
התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר (קהלת ה ז) כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים
עליהם, וכן בכל פוכב ומזל, כמו שפתיב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, וזהו ובני הנביאים
אדמה (הושע יב יא), ולכל אחד נדמה פפי פחו שהיא נשמתו, והבן אמן בכל פחו.

יהו"ה הוא בכחה, שהיה קודם שנברא העולם הוא ושמו לבד בכחה, כשברא העולם במדת
ראשית ירד עליו, ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה, כמדליק נר מנר ואינו חסר מן
הראשונה ולא מתברכה, עד אין סוף ואין תכלית.

ומי שמכיר אותו בזאת, כמו שמכיר אותו בעליונים ובתחתונים, בעבור שהיא כלולה מהעליונים,
ואינה יחוד וקשר בלם, והיא מתלבשת בתחתונים, ועל זה אמר הנביא (ירמיה יט כג) אל תהלל
המתהלל כי אם בזאת, היא אתקריאת נבואה מסטרא דנביאיא, חכמה מסטרא דחכימיא,
דכל ספירן אתקריאו חכמים.

וב"ח אתנון אינון לכל עובדא דבראשית, ובלהון אינון בין לכתובה בין לכל מלה דיתעביד
בדין, דעובדא דכ"ח פרקין אינון בעשר אצבעאן, ודא איהו רזא מהפח אל הפועל, וכלא
בחכמה, ורזא דמלה (תהלים קד כד) בלם בחכמה עשית.

אית חכמ"ה מסטרא דאתנון, ואית חכמה מסטרא דנקודין, דאתנון אינון בת קול, ובהון רזא
דדבורא לדברשא ולכל מלה דתליא בדברשא, תגין אינון למחשבה, ואינון ברזא דהאי קרא (שמות
לא ד) ולחשוב מחשבות וכו', ובלהון תליין בשכינתא תתאה, ואינה כללא דבלהו.

וברזא דא תשפח טעמין ונקודין ואתנון, והכי בכל את ואת, ורזא דמלה תלת תגין לעילא כמו
זיינין דספר תורה, בה רשימין (ס"א רמיון) בתרין ונקודין ואתנון, והכי בכל את ואת, ש שבת
הגדול בינה, שבת הקטן מלכות, ב' תרין דרועין גדולה גבורה, ת' תפארת, ביה שקיל שבת לכל
אורייתא, תלת בתרין דש תלת ספירן עלאין, ובלהו פלילן בתיובתא. דאינה שכינתא עלאה,
ועלה אתמר תפלת כל פה.

והא עמודא דאמצעייתא אתקרי תפלת כל פה, אלא (פל) איהו ב"ן י"ה מן בינ"ה, ואיהו עמודא
דאמצעייתא, איהו ממוצע בתלת אתנון דאינון יה"ו, דאתפלילן בבניה, ואיהו ממוצע פגופא בין
תרין דרועין, ואיהו (דף טא ע"א) אות בצדיק, דאיהו פליל בא"ת, דאיהו שכינתא תתאה פלילא

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

מא' ועד ת', ואיהו פליל תלת ברכאן דצלותא קדמאין, ותלת בתראין, ואיהו פליל תריין וי' דאתמר בהון (שמות כח ז) על שתי קצותיו וחבר, דאינון (נ"א ואינון) י"ב ברכאן דצלותא דאתקריאו אמצעינות, וכלהו ח"י ברכאן דאתפלילן ביה דאינון תלת ווי"ן, (נ"א דאתמר בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א), דאיהו דו פרצופין, ודא איהו שעור קומה, דאתמר ביה (שם כו טז) עשר אמות ארד הקרש, במאי סלקת לעשר באת י'.

קם סבא חד פתח ואמר, ודאי ה' אית בה תלת ווי"ן, דאינון ח"י ברכאן, פגוונא דא, דאתמר בהון (משלי יו) וברכות לראש צדיק, מאי ראש צדיק דא עמודא דאמצעינות, דביה שריין ח"י ברכאן דה' עלאה, ומפיה אתמשיכו לה' זעירא על ידא דצדיק, ובגין דא גוף ובגין חשבונן חה. ו' דאיהו במציעות ה"ה, איהו שעור קומה, ואיהו אמה, וסליק (נ"א דסליק) באת י' לעשר אמות, דאתמר ביה (שמות כו טז) עשר אמות ארד הקרש, ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד, דא ו' י', דאיהו ברוא דו', דכל תגין ביה אתקריאו.

שתי כתפת (שם כח ז) חברת דא כתף עלאה וכתף תתאה, דאינון ימינא ושמאלא, ואינון ה"ה, אל שני קצותיו אינון ו' ו', ובהון אתעביד ה' ה' בהפוא, ובגין דא אל שני קצותיו וחבר (שם).

בכל אתר אמה איהו ו', ובגין דא איהו בת ששה טפחים, וחצי האמה דא י', דתריין יודיין אינון שעורא דאמה, ואת י' שעורא דילה תלת טפחים, ודא ג', ועשר אמות דא איהו שעורא דגופא דבר נש, לקבל עשרה דברים דאתמר בכוס של ברכה, ולא אשתאר בזמנא דא אלא ארבע (ס"א דאסתלק ו' ואשתאר ד' מן דו פרצופין, ושעורא דכלא ו', באת י' סליק לעשר), כמה דאוקמוהו.

וכלהו רמיזי בגופא פגוונא דא, בדרועא ימינא תריין אפין מן פרקא לפרקא, וכן בדרועא שמאלא תריין, הא ארבע, וכן בתריין שוקין ד' הא ח', ובגופא תריין הא עשר, דא איהו עשר אמות ארד הקרש, הקרש ר איהו בהפוא אתנון, בין קשר לקשר.

וחמשה בריחים לקרשי צלע המשפן האחת (שם כו כז), אינון חמש אצבעאן דידי ימין, וחמשה בריחים לקרשי צלע המשפן השנית חמש אצבעאן דידי שמאלא, ואינון חמש אצבעאן בלהו מדה לבריחים, ואינון מי מדד בשעלו מים וגומר (ישעיה מ יב), והא אוקמוהו, ואינון א א א א חמש נקודין אליו, דאנון קמ"ץ צר"י חל"ם חיר"ק שר"ק, אינון ברוא דאלהי"ם, דהכי סליק בחשבון, ורוא דאלהי"ם מלא י"ה, ודא איהו (נ"א יה"ו) בינה ודא.

והכי ברוא ה' אלפיין פלילן בה' תתאה, ואליו אתנון אינון תלת נשמה רוח ונפש, ה' זעירא גופא בית קבול דכלהו, פתילה (ס"א פתיל ה') דאתאחדן ביה תלת גוונין דשרגא, דאיהו נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כ כז), זית מזתים דא צדיק, דאתמר ביה שמן זית זה, פתית דכתיש פתישא באינון אתין (ס"א זיתין) דאינון אברי גופא, ודא ברית מילה, לגבי שכניתא דאתקריאת גה.

ורוא דמלה והמן פזרע גה הוא (במדבר יא ז), בההוא יו"ד אתעבידת גיה, ואמאי אתקריאת גה, בגין דאיהו פלילא מו' ספיראן דסלקין לחושפן גה, ואמאי אתקריאת מו, בגין דכלא לא ידעו מה

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוקי
ר' בנימו שמואל שליט"א

הוא, הנחית לון קודשא בריהו הוא מן דאיהו בנרע גד חנוה, ועינו בעין הבדלח (שס), דאיהו חנוה
מסטר דמינא, וטעמו פצפיהית בדבש (שמות טז לא) מסטר דשמאלא, מה הוא, כליל מעשר
אתון דאינון (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ודא מנא דאורייתא, וסליק לחשבון מ"ה, ולא ידעו
מ"ה הוא.

וערב רב שאילו בשרא ויהיב לון, ומה פתיב (במדבר יא לג) הפשר עודנו בין שניהם טרם יפרת ואף
יהו"ה בו, והאי פשר הא אוקמוהו מארי מתניתין בפשר היורד מן השמים, דא מנא דאכלו
ערב רב, ועם כל דא אמרו עלה אין דבר טמא (ס"א רע) יורד מן השמים.

ורזא דהאי פשר מאי ניהו, אלא כמה דאת אמר (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, ורזא דא לחכימי
לבא אתמסר, והאי בש"ר בהפוכא שב"ר, ועליה אתמר (שם מב יט) שבר רעבון פתיכם, אם זכו
בשר קדש, דאתמר ביה (איוב יט כו) ומבשרי אחזה אלו"ה, ואם לא נטרין בהאי פשר אות ברי"ת,
אתהפך לון בשב"ר.

(ס"א מצאתי) ותא חזי כל שמא דאיהי מן תרין אתון בגזן פי ביה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד)
תליא מן חכמה, ומן תלת אתון תליין מן בינה, ומן ארבע תליין מן שכינתא תתאה, ומן חמש
תליין בהמש ספירן, ומן שית תליין מן צדיק, ומן שבע ותשעה ביה, מן עשר בשכינתא תתאה,
דאיהי עשירית האיפה סלת, ובה מעשרין, ובגין דאיהי כלילא מעשר, אתמר בה אין שכינה
שורה בפחות מעשרה (כאן חסר).

זרק"א האי תגא איהי י', וחוטא דילה ו', והא אוקמוהו פורכין את שמע עם ואהבת את ולא הו
מפסיקין, בגין דאת י' איהי אבנא מרגליתא קדישא יקרא, קירטא איהי שפה, פלילא מחמש
תקונין דאינון אחה"ע בומ"ף וגומר, ודא ה' זעירא, חמש אבנין דקירטא דא ה' עלאה, דאינון
שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, אתעבדו ה' אבנין אחר.

פריכו דכולהו ו' דאיהו כליל שית תיבין דיחודא, דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה
אחד (דברים ו ד), ובההוא פריכו צריך לסתרא קירטא ולארכא בה, האי אבנא פלילא מחמש, (נ"א
מעשר), עד דסליק לה עד אין סוף, ורזא דמלה למען יאריך ימים על ממלכתו (שם יז כ).

פד האי אבנא בעאת למעבד דינא בעמלק, או בסטרין אחרנין, וכן בחיבין, נטלא מגבורה,
ואתפליין בה כל ספיראן, ואתקריאו בה פלהו גבורות, וכד בעאת למעבד הנא וחסדא בעלמא,
נטלא מחסה, וכלהו ספירן אתפליין בה ואתקריאו חסדים, וכד בעאת לרחמא על עלמא, נטלא
מעמודא דאמצעיתא, וכלהו ספירן אתפלילו בה, ואתקריאו רחמי.

והאי י' איהי בכל סטרא, אם פן במאי אשתמודעת פד נטלא מאבחו, אלא בנקודה, פד איהי
נקידא מסטרא דקמ"ץ נטלא מחסה, וכד איהי נקידא מסטרא דשב"א נטלא (ס"א ינקא) מגבורה,
וכד נקידא מחיל"ם איהו מסטרא דעמודא דאמצעיתא, דתלת נקודין אלין אינון מיא ואשא
וריקא (כאן חסר והוא בתקו"ח דף כ"ד ע"ג).

וַיֹּאמֶר אִי הֶבֶל אַחִיךָ (בראשית ד ט), תָּא חַזִּי תַרְיִן אַתְּוֹן אֵלֵיךָ דְאַסְתַּלְקוּ מִנְיָה, דְּבַהוֹן חֵב, גְּרָמוּ לִיָּה מִיָּתָה, א' אָמוֹן מוּפְלָא וּמְכוּסָה, י' מַחְשָׁבָה, אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָפָא, וְהָא פְּמָה מַחְשְׁבִין אֵינֹון, שְׂכִינְתָא תַתְּאָה אַתְקָרִי מַחְשָׁבָה, חֲכָמָה עֲלָאָה אַתְקָרִי מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיֵלָא לַעֲיֵלָא מַחְשָׁבָה, וְלַעֲיֵלָא מְבַלְהוּ מַחְשָׁבָה, דְּלִית לַעֲיֵלָא מְנָה, וְהָא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, אִי תִימָא דְסָלִיק מַחְשְׁבִיתָה דְאָדָם תַּמּוֹן, לָא, דְהָא אַתְמַר בֵּיה (בראשית ג י) וְאִירָא פִי עִירוֹם אֲנָכִי וְאַחְבָּא, דְהָאִי עִירוֹם אַחִי דְאַתְפְּשֵׁט מְלַבְּוִשֵׁיהּ, וּבְגִין דָּא אַתְמַר בְּאַפָּא וְאַחְבָּא, וּבְבָרָא וַיִּסְתַּר מִשָּׁה (שמות ג ו).

אָמַר לִיָּה בְּרִי בְּכֹלָא חָאב, בְּמַחְשָׁבָה דְאִיָּהִי לְבוּשָׂא לְמַחְשָׁבָה סְתִימָא, וּבְמַחְשָׁבָה סְתִימָא, וְדָא הָוָה מִיָּתָה דִּילִיָּה, דְאַסְתַּלְק מַחְשָׁבָה סְתִימָא דְכָל סְתִימִין מִנְיָה, דְאִיָּהוּ ח"י חַחִי"ם, דְבַבְּאִתְר דְאִיָּהוּ תַמּוֹן לִית מִיָּתָה תַמּוֹן, וְחָאב בְּמַחְשָׁבָה סְתִימָא וְאַשְׁתָּאָר (דף מב ע"א) עִירוֹם מִנְיָה, מְכַל מַה דְלַעֲיֵלָא מִן אִימָא עֲלָאָה דְאִיָּהִי תְשׁוּבָה חָאב, וְאַסְתַּלְקוּ מִנְיָה, וְאִי לָאו דְקָמַת עֲמִיָּה תְשׁוּבָה וְגַלְת עֲמִיָּה, הָוָה אַתְאָבִיד מְכַל וְכָל, וּבְגִין דָּא (תהלים קל ג) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹדָה מִי יַעֲמֹד וְדָאִי, וּבְגִין דָּא וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אֲמַכֶּם (ישעיהו נ א), הָהִיא דְאַתְמַר בֵּיה (דברים כב ז) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, אֶת לְאִסְגָּאָה שְׂכִינְתָא תַתְּאָה עֲמָה.

אִימָא עֲלָאָה קָמַת בְּאָדָם, וְאִימָא תַתְּאָה בְּהֶבֶל, דְּחֹבָא דְאָדָם רַב הָוָה מְדַהְבֵּל, וּבְגִין דָּא בְּרִי א"י מִן אַהִי"ה, אִיָּהוּ א"י דְחֵב בֵּיה הֶבֶל, וְאַסְתַּלְקוּ וְאַשְׁתָּאָרְת (נ"א קִזֵּן וְאַסְתַּלְק וְאַשְׁתָּאָרְת), ה"ה, וּבְגִין דָּא א"י הֶבֶל אַחִיךָ, וְאִיָּהוּ א"י מִן אֲדַנִּי, וְאַשְׁתָּאָר ד"ן מִן אֲדַנִּי, חֹבָא דְאָדָם גְּרָם דְאַסְתַּלְק י"ו מִן יְהו"ה, וְאַשְׁתָּאָר ה"ה.

אָמַר לִיָּה אָפָא וְהָא י"ו הָוָה לִיָּה לְמַהֲוִי ו"י, אָמַר לִיָּה בְּרִי וְדָאִי דָּא רְזָא דְחֵב בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה, דְאַסְתַּלְק י' מִן א, וְאַשְׁתָּאָרְת ו"י, בְּגִין דְאַסְתַּלְק מִתַּמּוֹן עֲלַת הָעֲלוֹת דְאִיָּהוּ מַחְשָׁבָה סְתִימָא בְּאִת י' מִן א, דְּלִית יְחוּדָא (ס"א מַחְשָׁבָה) בַּר מִנְיָה, וְהָבָא רְזָא דְלָא אַתְגַּלְיָא עַד הַשְּׁתָּא, וְדָא אִיָּהוּ פִי יַדַּע שְׁמִי יִקְרָאִנִי וְאַעֲנֶהוּ (תהלים צא יד), שֵׁם י', דְּלִית לַעֲיֵלָא מִנְיָה כָּלָל, אֶלָּא הָהוּא דְבָרָא כָּלָא, וְלִית מָאן דְּבָרָא לִיָּה, דְאִית בּוֹרָא דְאַתְבְּרִי, כְּגוֹן מִיָּא דְאִיָּהוּ בְּרָא לַעֲשָׁבִים וְגַדְל לֹון וְאִיָּהוּ אַתְבְּרִי, אָבֵל הָאִי בְּרָא וְלָא אַתְבְּרִי, אִיָּהוּ דְלִית אֶל"ה לַעֲיֵלָא מִנְיָה.

אָמַר לִיָּה אָפָא מֵאִי או"י הו"י, אָמַר לִיָּה בְּרִי הָאִי אִיָּהוּ בַּד אַסְתַּלְק א מִן אַהִי"ה, עִם י"ו מִן יְהו"ה, אַתְעַבִּיד או"י, אָמַר לִיָּה, אִי הָכִי הָאִי א דְתַמּוֹן ו"י לַעֲיֵלָא מִן א' מִן אַהִי"ה אִיָּהִי, וּמְכַל שְׁמָהֵן, אָמַר לִיָּה בְּרִי אִית א' דְאִיָּהִי בְּדִיּוֹקְנָא דָּא יו"ה, י' לַעֲיֵלָא ו' בְּאַמְצַע ד' לְתַתָּא, וְדָא א' מִן אַהִי"ה, א' מִן אֲדַנִּי, אָבֵל הָאִי א סוּפָה בְּתַחֲלָתָה וְתַחֲלָתָה פְּסוּפָה, וּבֵיה אָמַר עֲלַת הָעֲלוֹת אָנִי רֵאשׁוֹן וְאָנִי אַחֲרוֹן (ישעיהו מד ו), וּבְאִת ו' דְאַמְצַעִיתָא וּמְבַלְעָדִי אִין אֱלֹהִים.

אָמַר לִיָּה הָא וְדָאִי אַתְגַּלְיָא לִי מַה דְלָא יַדַּעְנָא עַד הַשְּׁתָּא, וְלָא עֲתִיד לְאַתְגַּלְיָא עַד יוֹמִין דִּיִּיתִי מְלַפָּא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיָּה אִי הָכִי אַשְׁתַּמוּדַע דְאִית אָדָם קְדָמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְאִית אָדָם אַחְרָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי הָכִי הוּא וְדָאִי, אָדָם דְבָרָא לִיָּה עֲלַת הָעֲלוֹת בְּדִיּוֹקְנָא דִּילִיָּה סְתִים וְגַנְזִי, הָאִי גְרָם

דאסתלק עלת העלות, אדם תננינא חאב במחשבה, ואדם תליתאה חאב במעשה, תלת אדם
אינון, אדם דבריאה, אדם דיצירה, אדם דעשיה, דלאו כל חובין שוין.

אמר ליה ברי עם כל דא הוה ה' קיימא קמיה דאדם, פתר דאתו ערב רב ועבדו ית עגלא,
גרמו דאסתלק ה' לגבי וי, ואתעביד הו"י, ומאן גרם דא, הוי גוי חוטא (ישעיהו א ד), ואשתארת ה'
בתראה יחידה, הדא הוא דכתיב (איכה א) איכה ישבה בדה, דבקדמיתא ותלכנה שתיהן (רות א יט)
ה"ה, לבתר אסתלקת ה' עלאה, אשתארת ה' תפאה בתראה יחידה, פתר דאתערבו טוב עם
רע, מה דאפריש קודשא בריה הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך, גרמו דגלת שכינתא ואתערבת בין אומין דעלמא, (ס"א בין אומין דעלמא ובנהא עמה) ומנטרא
לון (ס"א לנטרא לה) בגלותא, ביהוה זמנא נחית קודשא בריה הוא בכל אתווי דאסתלקו בגלותא,
הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן וכו'. (דף מב ע"ב).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה, עליה אתמר (ישעיהו מ כו) שאו מרום עיניכם וראו מי
ברא אל"ה.

בראשית, נחתו תמן תרין סבין, ואמרין אתעסקנא במה דהויתון ואנו לא הוינו (נ"א ולא הוינו), ודא
ב' תרין ראשית.

הא סבא עלאה קא נחית ביניהו, אמר הא אנו חה, ותלת הוינו וכען אנו חה, אלהים ודאי מ"י
ברא אלה, מ"י ברא באלין תלת, ואיהו רביעאה, ושביעאה, (ס"א וחמשאה). (וס"א ותשיעאה).

בראשית אינון שית סבין, ומאן ניהו את השמים, ואת הארץ, הא אנו שבעה ותלת גניזין
עליהו.

באלין שבעה סבין ובת שבת יחידה לקבליהו שבעה, ובגין דא הא אנו שבעה שבועות, חד
עולימא הוה מזנב אבתריהו.

ואלין סבין אערעו בבוצינא קדישא ותרבו, אמרו ליה רבי רבי, אנת ותרבו אשבתון חד
עולימא דאיהו בארעה מזנב אבתריכו.

אמר לון, אערענא במשריין סגיאין דהוה קא אתיין מקרבא דהויא, ואנון משריין דמלאכין דנחתין
מזרון לקבלא צלותין, מסטרא דחמשין אתוון דמיחדין ישראל בכל יומא, דבהון וחמושים עלו
בני ישראל מארץ מצרים (שמות יג יט), דמלאכין דנחתין לאגחא קרבא, דקא ממנן על צלותין,
פלחו הוה נחתין (ס"א סלגין) בתוקפא דגבורה, בד נצחין לחויא, וכמה תילין דיליה דקא רדפין
אבתריהו, בכמה חובין דישראל, ואינון מארי צלותין, ומסתפלין בשם יהו"ה דאיהי בינה,
דנחתא עליהו בתוקפא דגבורה, פלחו נפלין מקיומיהו, ואתקיים בהו סוס ורכבו רמה בים (שם
טו א), דא ים נ' שערי בינה, חמשין אתוון דקריאת שמע.

אָמרוּ לִיהּ וְלַחֲבֵרָא תְּהוּ לְכוּ לְעֵינָא לְאַסְתַּפְלָא בְּתַר הַהוּא דְּמִזְנַב בְּתַר צְלוֹתִין דְּאִינוּן חֲלָשִׁין, וְלִית לֹון רְשׁוּ לְסַלְקָא עִם אַחֲרֵנִין וְלְפָרְחָא עִמְהוֹן לְעֵילָא, וּבְגִין אִינוּן צְלוֹתִין חֲלָשִׁין אַתְמַר (דְּבָרִים כה יח) וַיִּזְנַב בָּהּ כָּל הַנְּחֻשָׁלִים אַחֲרֶיהָ, (ישעיה יא ו) דִּנְעַר קָטָן נוֹהֵג בָּם.

דְּאֵלִין עֶשֶׂר סְלָקִין בִּיּו"ד ה"א וּא"ו ה"י, וְכָל חַד אֵית לִיהּ צְלוֹתִיהּ, וְאִם חָסַר חַד מִנֵּיהּוּ אִפִּילוּ בְּתַרְאָה, לֹא סָלִיק צְלוֹתָא דִּילִיהּ עִמִּיהּ, בְּגִין דְּאִיהּ עֲנִיא, וְלִית לִיהּ רְשׁוּ לְסַלְקָא צְלוֹתִיהּ עִם אַחֲרֵנִין, כְּלָהּ צְלוֹתִין מִתְעַפְּבִין לְסַלְקָא, עַד דְּהֵיִא צְלוֹתָא דְּעֲנִיא סְלִיקַת, וּבְגִין דָּא תַּפְלָה לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף (תהלים קב א), דְּכְלָהּ מִתְעַפְּפִין בְּגִינָהּ, עַד דְּאִיהִי סַלְקָא עִמְהוֹן, דְּלִית פְּרוּדָא בָּהּ מִנֵּיהּוּ. וְצְלוֹתָא דְּעֵנִי אִיהּוּ שְׂכִינְתָא, מָאן עֲנִי דָא צְדִיק, וְהֵאִי צְלוֹתָא אַתְקַרִּיאַת עֲקֵב לְגַבִּי צְלוֹתִין אַחֲרֵנִין, וּבְגִינָהּ אַתְמַר אִפִּילוּ נְחֹשׁ פְּרוּדָּהּ עַל עֲקֵבוּ לֹא יַפְסִיק, אִף עַל גַּב דְּסָחִיר לָהּ לְהֵאִי נְקוּדָה דְּאִיהִי קוּצָא דָּאֵת ד', בְּכַמָּה חוּבִין לְאֹלְפָא קְטִיגוּרָא עַל בְּנוֹי דְּשְׂכִינְתָא, לֹא יַפְסִיק לְהֵיִא נְקוּדָה, דְּאִם יַפְסִיק, בְּגִינָהּ אַסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד' מִן אַחַד, וְאַשְׁתָּאֵר אַחַר, דְּאִיהּוּ נְחֹשׁ פְּרוּדָּהּ בְּעֲקֵבוּ, דְּבְגִין חוּצָא לֹא יַפְסִיק, וְלֹא אַסְתַּלַּק קוּצָא דָּאֵת ד' מִן אַחַד, אֲבָל בְּגִין עֲקֵרָב אַסְתַּלַּק, וְאִיהּוּ פּוּסְק, וּבְרַח מִנִּיהּ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית לט יב) וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ וַיָּנֶם וַיֵּצֵא חֲחוּצָה.

אֲדַהֲכִי הָא עוֹלִימָא דְּקָא אֲזַדְמִן לְגַבִּיהּוּ, מְחַמֵּר אַחַר בְּעִירָן, אֲמַר לֹון מַהוּ וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ, אֲלֵא עֲקֵרָב אִיהִי עֲקֵר ב', דְּעֲקֵרַת בִּיתָא דְּשְׂכִינְתָא, וְדָא אִיהּוּ בְּגָדוֹ דְּחוּצָא דְּעֲבוּדָה זְרָה, כִּד חוּצָא אַתָּא לְאַתְחַבְּרָא עִם גּוֹף אָדָם יִשׁוּן, דְּאֲמַרַת שְׂכַבָּה עִמִּי, חֲצוּפָה זוֹנָה, אַתְמַר בְּאוֹת פְּרִית וַיָּנֶם וַיֵּצֵא חֲחוּצָה.

(ג"א כ"י) וּבְגִין דָּא אִפִּילוּ נְחֹשׁ פְּרוּדָּהּ עַל עֲקֵבוּ לֹא יַפְסִיק, אִף עַל גַּב דְּסָתִיר לָהּ לְהֵיִא נְקוּדָה דָּאֵת ד' לֹא יַפְסִיק, דְּאִי יַפְסִיק בְּגִינָהּ אַסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד' דְּאֲחַד וְאַשְׁתָּאֵר אַחַר דְּאִיהּוּ נְחֹשׁ פְּרוּדָּהּ בְּגִין דְּחוּצָא לֹא יַפְסִיק וְלֹא אַסְתַּלַּק, וְאִיהּוּ פּוּסְק וּבְרַחַת מִנִּיהּ, אֲבָל עֲקֵרָב יַפְסִיק, כְּמָה דְּעֵבֵד יוֹסֵף צְדִיקָא הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה וַיָּנֶם וכו'. אֲדַהֲכִי הָא עוֹלִימָא קָא אֲזַדְמִן לְגַבִּיהּוּ מְחַמֵּר בְּתַר בְּעִירָן, אֲמַר לֹון מַאי וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה וכו', אֲלֵא עֲקֵרָב עֲקֵר ב', דְּעֲקֵר בִּיתָא דְּשְׂכִינְתָא, כִּד בְּעִיא לְאַתְחַבְּרָא עִם צְדִיקָיָא צְרִידָהּ לְאַפְסָקָא מִנִּיהּ, וְלֹא יִתְהַנֵּי מִנִּיהּ וְאִפִּילוּ (ד' חג ע"א) מִמְשַׁבָּא דִּילִיהּ, לָהּ לָהּ אֲמַרִי נְזִירָא סְחוּר סְחוּר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּנַּח בְּגָדוֹ אֶעֱלֶה, מִשְׁבָּא דִּינְעַר הָרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְּחוּצָא עֲבוּדָה זְרָה, כִּד אִיהּוּ קָא אַתָּא לְאַתְחַבְּרָא עִם צְדִיקָיָא וְאַמְרָה שְׂכַבָּה עִמִּי חֲצוּפָה זוֹנָה, אַתְמַר בְּאוֹת פְּרִית וַיָּנֶם וַיֵּצֵא חֲחוּצָה).

אָמרוּ לִיהּ מָאן אַנְתָּ, אֲמַר לֹון אֲנָא אִיהּוּ בְּרָא דְנוּנָא חָדָא, דְּשֵׁט בְּיַמָּא רַבְרָבָא, וּכְלַע כָּל נוּנִין דְּיַמָּא וְאַפִּיק לְהוֹן חַיִּים לְבָר, וְלִזְמַנִּין אִיהּוּ נְפִיק בְּיַבְשָׁתָא, לְקַיִמָא בִּיהּ (בראשית מח טז), וַיִּדְגּוּ לְרוֹב בְּקֵרֵב הָאָרֶץ, תְּנוּהוּ, אָמרוּ לִיהּ, בְּתַר דְּלִית רְעוּתָהּ לְגַלְאָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן אִיהּוּ (ג"א מאי איהו) אַתְר דְּדוּכְתָהּ, אֲמַר לֹון אַתְר דְּדוּכְתִי אִיהּוּ מְגַדְלָא חָדָא דְּפָרַח בְּאוּרָא תְנוּהוּ.

אמר ליה לא תימא לן מדי (ס"א מל), מאי איהו אבנא, אמר לון אבא דילי איהו חד נונא
רבנא, דכד צחי, אפתח פומיה ובלע מיא דימא, ועד שבועין (ס"א שבועה) שנין לא הדר ימא
לתוקפיה, ורזא דמלה יבטח פי יגיה ירדן אל פיהו (איוב מ כג), ואיהו בלע כל בך מן ימא, ואתון
לא אשתאבתון מניה אלא פד חד, דאיהו כ"ד ספרי דאורייתא, איך לא אשתמודעתון ביה.

בההוא זמנא אדכר רבי אלעזר ואמר ודאי אנת איהו ברא דרב המנונא סבא, חדו ביה, ואמרו.
בדאי אי אנת הוית בהאי עלמא, הוין קא נחתין מסוסוון דילן, והוין אנו מחמרין פתר בעירך.

אמר לון, תהוא חוץ דאתון מגיחין קרבא ביה איך אשתאבתון מניה, דאיהו בלע וקטיל, ולא
עוד אלא דאיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דקא אתין אבתריה, וברתא איהי על מגדלא
דפרח באורא, ומכריון בכל יומא ברקיעא, דכל מאן דקטיל להאי חוץ, דיהבין ליה לאנתו
בת מלך פנימאה ממשפצות זהב לבושה, והאי זהב איהו ז' ימי בראשית, ה' חמש אור, ב' איהי
ב' מן בראשית, עלה אתמר (שיר ז י) יפה כלבנה, תורה שבעל פה קראן לה במתיבתא.

ובגין דא כרוזא כריו, פמה גברין, פמה מארי תריסין, אתפנשו בבי מדרשא, לאגתא קרבא
עם חוץ בגינה, וכמה תריסין אתעבידו פסקות בגינה דברתא דמלכא, ויפן פה וכה וירא פי
אין איש (שמות ב יב), לית בהון דקטיל לחוץ, עד דייתי תהוא דאתמר ביה ויפן פה וכה ויך את
המצרי, ובגין דא אתמר (בראשית מט י) עד פי יבא שיל"ה, שיל"ה מט"ה, דאיהי מורשה דיליה,
ובגין דא בגינה אתמר ביה עד פי יבא שיל"ה, דיליה (נ"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחוץ.

ול"ו יקה"ת עמי"ם (שם), בגין דאיהו בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאתמר ביה
(דה"א כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחוץ, וחיליה בימא ובנישטא וברקיעא, וכמה
מארי קרבין אגחו עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד כו) שם אניות יהלכון בימא
דאורייתא, דאינון אניות עינין דמסתכלין באורייתא, וכמה אניות מנייהו אתפרו ונפלו בימא.
עד דייתי מורשה דילה, וקרע ימא דאורייתא, וסוס ורוכבו רמה בים, דאיהו חוץ ובת זוגיה,
דאיהי סוסיא דילה, ואיהו אעבר עלה לישראל דלא טבעין בה, הדא הוא דכתיב (שמות יד כט)
ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

בקדמיתא בימא בההוא חמר, בפורקנא בתרייתא פלא בימא דאורייתא, מטה דילה דקרע ביה
ימא דא קולמוס, בגין דעליה אתגלייא זרוע יהו"ה, דאתמר ביה (ישעיה נג א) וזרוע יהו"ה על מי
נגלתה.

בההוא זמנא דאתעבר תהוא חוץ בישא מן ימא, שליט חוץ קדישא, ובההוא זמנא (שם רמש
ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אזלין אניות בהבטחה בימא דלא טבעין, דהא רוח סערה אתעבר
שלטנותיה מן ימא דאורייתא, ובההוא זמנא שם רמש ואין מספר וגומר, שם אניות יהלכון לוינתן
זה יצרת לשחק בו (תהלים קד כה-כו), ויהי חדי עמהון, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יד) שיתו לבכם
לחילה וגומר, לחולה פתיב, וכלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו, (דאינון עתותי דאורייתא פמו

שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה קְבֻעָה עֵתִים לְתוֹרָה) דַּאִיהוּ עֵתוֹ דְּצַדִּיק, תַּתֵּן לָהֶם יִלְקוּטוֹן (שם קד כח) דַּא מְנָא, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טז כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטוּהוּ וְגוֹמַר, מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דַּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית סְטָרִין, לְוִיתָן לְעִילָא דַּא צַדִּיק דַּאִיהוּ כְּדָג (דף מג ע"ב) קָטָן עַל פִּיר יִמָּא, נְחָשׁ בְּרִיחַ, דַּא הוּוּא דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות כו כח) הַבְּרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים, וְדַא עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא דַּאֲתַקְרִי תִיכוֹן, בְּגִין דַּאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, תְּרִין גְּדַפּוּי יְמִינָא וְשִׁמְאָלָא, דְּמַתְּמֵן אֲוִרִייתָא אֲתִיְהִיבַת, תְּרִין קְשָׁקְשׁוּי תְּרִין סְמָכֵי קְשׁוּט, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי יִמָּא, שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי (משלי ל ט) דְּרָךְ אֲנִיָּה בְּלֵב זָם, דַּאִיהוּ ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּפִרְאֲשִׁית, שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר, כְּמָה דַּאֲתַּ אָמַר (שיר ו ח) וְעֲלָמוֹת אִין מִסְפָּר וְכוּ', וְאִינוּן הַלְכוֹת פְּסוּקוֹת, דַּאִינוּן (תהלים מה טו) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ דְּשְׂכִינְתָּא.

חֵיוֹת קְטַנּוֹת אֵלִין אֲתַנוּן דַּאֲדַנִּי, עִם גְּדוֹלוֹת אִינוּן אֲתַנוּן דִּיהוּ"ה, דַּאִינוּן מְרַבְּבוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, אָתוּ כְּלָהוּ חֲבָרְיָא לְנִשְׁקָא לִיהּ, פָּרַח וְלֹא חָזוּ לִיהּ וְלֹא מִיִּדִי.

פָּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר, אֲבָא, וְהָא שְׁבַע יָמִים אִינוּן, וְיָם עֲלָאָה אִיהוּ עַל כְּלָהוּ, וְעֲלִיִּיהוּ אֲתַמַּר (דברים לג יט) כִּי שֹׁפַע יָמִים יִנְקוּ, לְמָאן אִינוּן יוֹנְקִים, אָמַר לִיהּ בְּרִי שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה אִינוּן מוֹצְקוֹת, וְהָכִי אִינוּן רְקִיעִים בְּשַׁבְּעָה, וְהָכִי אִינוּן טוּרִין בְּשַׁבְּעָה, וְהָכִי אִינוּן אֲרָעִין בְּשַׁבְּעָה, וְהָכִי אִינוּן שְׁבַעָה בְּשַׁבְּעָה, וְרַאשֵׁין דְּלַהוֹן תְּרִין, וְרַאָּה דְּמִלְּהָ שְׁנַיִם שְׁנַיִם בְּשַׁבְּעָה, וְכַלְהוּ זְכוֹר וְנִקְבָּה, וְלְעִילָא חַד גְּנִיז וְטַמִּיר, וְהָכִי אִינוּן שְׁבַע פְּרָסָיִן בְּשַׁבְּעָה, שְׁבַע חֵיבְלִין בְּשַׁבְּעָה בְּשַׁבְּעָה, וְהָכִי מִמְּנָן אִינוּן בְּשַׁבְּעָה וְשַׁבְּעָה.

לְוִיתָן דִּימָא דַּא צַדִּיק, רִישָׁא דַּאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, מְטִי עַד יִמָּא שְׂבִיעָאָה דַּאִיהוּ רִישָׁא דְכְּלָהוּ, וְתְרִין גְּדַפּוּי וְתְרִין קְשָׁקְשׁוּי בְּאַרְבַּע יָמִים שְׁעוּרִיִּיהוּ, שְׁעוּר דִּזְנָבָא דְחוּיָא מְטִי עַד יִמָּא שְׂבִיעָאָה בְּתַרְיָא, דַּאִיהוּ כְּלִילָא שְׁבַע יָמִים, דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלִיתִיךָ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, הָא מְאָרִי תְרִיסִין קָא נְחַתִּין מְלַעִילָא, מְלֻבְּשִׁין שְׂרִיין, קְשִׁתוֹתֵיהוֹן קְשִׁתֵי אִישׁ, וְרוּמְחִיהוֹן אִשָּׁא, וְסִיפֵיהוֹן לְהַבָּה, כְּלָהוּ מְאָרִי עֵינִין, כּוּדָאִי הָא מְאָרִי תְרִיסִין כְּבִי מְדַרְשָׁא, וְאֵלִין בְּהוֹן יִתְעָרוּן לְאַנְחָא קְרָבָא לְעִילָא.

וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְהָא נוּנָא רַבְרָבָא קָא אֲתִיָּא, רַב הַמְנוּנָא סְבָא, וְדַאי בְּכַמְהָ נוּנִין חֵיילִין קְדִישִׁין דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּמַתְרַבִּין בִּימָא, כַּעַן צְרִידָה לְפִרְשָׁא לֹון רִשָׁת, לְמִיְהוּי בְּרִשׁוֹת דִּילָן, וְלְמְאָרִי תְרִיסִין מְאָנִי קְרָבָא, כַּעַן צְרִידָה לְאַתְקָנָא בְּקִירְטָא בְּאַבְנִין דְּקִירְטָא, בְּקִשְׁתָּא בְּגִירִין דְּקִשְׁתָּא, בְּרוּמְחָא, בְּסִיפָא, חֲזוֹק מְגוֹן וְצַנְחָה (תהלים לה ב), דַּאִית מְאָרִי תְרִיסִין דַּאִינוּן מְגִיחִין בְּסוּסוֹן, וְאִית אַחֲרֵנִין דַּאִינוּן רְגִלִין, דְּעֲלִיִּיהוּ אֲתַמַּר בְּמִפְקָנוּתָא דְּגְלוּתָא דְּמַצְרָאִי, כְּשִׁשׁ מְאוֹת אֶלְתֵי רְגְלֵי וְגוֹמַר (שמות יב לו).

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה (מִכָּה ו ב), מְאָן רִיב, דַּא שְׂכִינְתָּא, דַּאִיהוּ רִיב יְהוּ"ה, דַּאִיהוּ רַבִּי רַב, בְּגִין כְּנַחָא, אִיהוּ רִיב בְּרַבִּי וְרַבִּין וְרַבָּא, רִיב וְדַאי בְּכַלְהוּ תַנְאִים

ואמוראים, דאיהי מריבת בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו עמודא דאמצעייתא, כליל
שית סדרין.

ועליהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחזק במעווי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד
בעמודא דאמצעייתא, וחד בצדיק, דעליהו אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב, דבגלותא
אתמר בעמודא דאמצעייתא מרחוק יהו"ה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב לה, ובגנייה אתמר
(משלי כז לה) טוב שכן קרוב מאח רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהו, את ריב יהו"ה דא שכינתא, דאיהי ריב עם אבהו, בגין
דמרחקין לה מבעלה, דאינון אתקריאו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ אלין אינון תנאים,
ואלין תנאים איתני"ם בהפוך (דף טו ע"א) אתוון, ואינון נצה והוד (צדיקים) איתני עולם, והא אית"ן
בהפוך אתוון תנאי"א דמסייע ליה בגלותא, ועלה אתמר (במדבר כד כא) איתן מושבה ושום בסלע
קנה.

והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמניא דאורייתא באלין פסקות ובגין ויך משה
את הסלע במטהו פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא טפין טפין זעיר שם זעיר
שם, וכמה מחלוקות על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים, דאתמר בהון כל המורה הלכה
בפני רבו חייב מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגנייהו ויך משה את הסלע במטהו פעמים,
דאם לא דמחא בה לא הוה טרחין ישראל ותנאים ואמוראים באורייתא דבעל פה דאיהי סלע,
אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא ילמדו
עוד וגומר (ירמיה לא לג), והוה נפיק מיא בלא קשיא ומחלוקת ופסק, בגין דשכינתא דאתמר בה
(שם כג ט) הלא כה דברי כאש נאם יהו"ה הוה שרי בפומיהון דישראל, דאיהי אורייתא דבעל
פה, דאיהי סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טגרא, דבכל אתר דבעי קודשא בריה הוא למעבד נס, שכינתא אקדמת
להווא אתר, וכיון דשכינתא הוה תמן, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא הוות לשכינתא
דהות תמן דלא הוה ליה חילא למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם אותי (דברים לב נא),
יען לא האמנתם בי להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק שכינתא מן הסלע, דאיהי י' מן
מיטטרו"ן, ואשתאר מיטטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקווי המים מתחת השמים אל מקום אחד
וגומר (בראשית א ט), אחד איהי מלכות, ותראה היבשה דא סלע מיטטרו"ן, דבגנייה אתמר (שם ב
כא) וינח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה, מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ג) בשגם הוא
בשר, ועד הנחית לה לא עלה הסלע ולא יחייב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבושא מתמן, שליטת מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו
מרתה, ורזא דמלה וימררו את חיייהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא קושיא, בהמר דא קל
והמר, והא אוקמוהו.

והכי הו"י ישראל עד דאחזי לון עין, הדא הוא דכתיב (שם טו כה) ויזרהו יהו"ה עין וישלך אל המים וימתקו המים, ודא עין החיים, דאתרבי על ההוא מבועא דאיהי שכינתא, י' מבועא דאשקי לאילנא דאיהו ו', והאי עין מהלך המש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה, דאתמר בה (רות א כ) קראנן לי מרה, דשכינתא תפאה איהי מעין גנים דלית ליה פסק, טפה דאתמשכא מן מוחא, וכמה טפין אתמשכאן מניה, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה.

קרקפתא איהי סלע, ומבועא מלגאן דא מוחא, על אלין טפין אתמר (תהלים קכז ה) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם וגומר, את אויבים בשער, דאיהו תרעא דצדיק אות ברית קדש, דעלה אתמר (שם קיח ב) זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו.

ועוד שמענו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), אלין תלת יודין, והאיתנים מוסדי ארץ (שם) אלין תלת ויין, דכלהו אתרמיוו בויע ויבא ויט.

קום אלעזר ונטיל קירטא דאיהי שכינתא (ואקירף לה תנא), וזריק מנה איהי אבן טפה קדישא, דעלה אתמר (בראשית ב ו) ואד יעלה מן הארץ, (ובגין דא) (ד טו ע"ב) אסתלקת עזקא מן א' מן זרק"א, לקבלא עלה אבן יקרה דאיהי טפה, ומיד והשקה את כל פני האדמה, פד סליקת, סליקת באימא, דאיהו א' מן אדנ"י אהי"ה, ועל מאן סליקת, על עמודא דאמצעייתא דאיהו ו', דאיהי פריכא ביה פעזקא באצבעא, וסליקת בד' מן אדנ"י, דאינון תרין דרועין ותריין שוקין, עד דסליק לאת י' דאיהי אבא חכמה י' עלאה, בגין דמתמן אתנטילת, הדא הוא דכתיב (משלי ג ט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ונטילת נביעו ושקיו מניה לעילא, בקוצא דיליה לעילא, ובאמצעייתא, ובקוצא דיליה לתתא, וכד נחיתת, נחיתת פלילא מתלת טפין, בההוא זמנא אתמר בה הולך סגולת"א.

ואתקריאת י' י' בתלת יודין, י' עלאה איהי על רישא דא, דאיהי פתר עליון על כל עלאין, ולבתר נחיתת באמצעייתא ונטלא מתמן (פעמודא דאמצעייתא) (נ"א באמצע), ולבתר נחיתת לתתא באתרהא י' דאיהי לתתא מן א.

קם עולימא פתר טולא, אמר רבי רבי הא טפה קא נחתא, טול קשת בידך, דאיהו פגוונא דאצבעא ועזקא ביה, טול ליה ודרך (ס"א ודרך) ליה לגבה, דקבילת לה עליה, דהא פד סליקת מתתא לעילא על רישא דאת ו', איהו פרומחא ו', אתארבת ביה פשרביטא דככבא, וכד סליקת לעילא שריא עלה י' ואתעבדת ז', ודאי תנא על רישא דספר תורה, פיון דנחתת, צריך למדרך קשת לגבה דאיהו צדיק, ומניה נחיתת ואזריקת באתרהא.

וחרבא דאיהי (דהאי) טפה איהי חתיבת לה לתלת טפין, בגין דאזילת סגולתא, דכד נחיתת עלה הוה י', ולבתר חתיבת לה לתלת, למחוי תנא ועטרה ברישא דתלת אבהן, דתתא כתר תורה וכתר פהינה וכתר מלכות, ודא רזא ד תלת תגין עלה.

דרישא דחרבא איהי י', גופא דחרבא ו', תרין פיפיות דילה ה"ה, נרתקא דילה אדנ"י, (וחרבא יהו"ה), וכד איהי יהו"ה בר משכינתיה, איהו דין דחתיך מפל סטרא, כד עאל בנרתקה אתעביד רחמי ולא חתיך דינין, ורזא דחרבא בנרתקה, יאהדונה"י הכי ודאי.

ובזמנא דיהו"ה בר משכינתיה, אתמר ביה (דברים ד כג) כי יהו"ה אלהי"ך אש אכלה הוא, דנטיל מגבורה לאוקרא עלמא, י' אתעביד גחלת, ו' שלהובא דגחלת, ה' ה' חד חמש גוונין, תניינא חמש נהורין דנהרין בהון, ובזמנא דה' עלאה אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א 1) אל תראוני שאני שחרחרת, ובזמנא דאיהי נהרא בגוונתא, אתמר ביה (בראשית ט ז) וראיתיה לזכר ברית עולם, קמו תנאים ואמוראים דלעילא, ואמרו רבי רבי פמה תקיפא קירטא דילה, די סליקת לה עד אין סוף, ונחיתת לה עד אין תכלית.

פתח כמלקדמין ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), אמר לון אבהן אבהן טורין רברבין, שמעו, דהאי אבן דאתגזרת מאלין טורין דלכון, דאיהי פתרא ברישא דכלהו, ודאיתנים דאיהי פתרא על כלהו, איהי סליקת ריב עליכו, בגין בעלה, דאיהי מפועא סתימא כסלע, עד דייתי בעלה לא יתבא מימיו, דהא לישנין אינון כפטישין דמחאן כההוא סלע, ולית חד מפנייהו דאפיק מינה נביעו, בר מבעלה דינע לאמשבא לה.

פתח רבי שמעון ואמר, זכאה איהו מאן דמצלי ונדע לסלקא רעותיה לעילא, דהא פומוי אפיק שמחו, ואצבעוי כתבין רזין, וכד סלקין שמחו (ד טו מה ע"א) מפומוי, כמה עופין פתחין גדפיהו לעילא לקבלא לון, וכמה חיוון דמרפבתא, כלהו מזדמנין לגבייהו לנטלא לון, כל שפן אם שכינתא שריא בצלותיה, ואסתלקת לקודשא בריך הוא, ורזא דמלה אם תשפבון בין שפתים, (תהלים סח יד), אל תקרי אם אלא אם, זכאה איהו מאן דסליק לה בצלותיה דמצלי בשפוי, לעילא לגבי בעלה.

בצלותא דשחרית סלקא בשמא דאתקרי א"ל, הא"ל הגדול ודאי, בצלותא דמנחה סליקת בשמא דאתקרי אלהים, בצלותא דערבית סליקת בשמא דאתקרי יהו"ה, ורזא דמלה אל אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ (שם נ א).

ואמרו מארי מתניתין, דצריך בר נש בצלותיה לשהות שעה אחת קדם דמצלי, ושעה אחת לבתר דמצלי, ורזא דמלה דישתא בצלותיה שעתא חדא, בגין דאתמר (בראשית כד כא) והאיש משתאה לה מחריש, והוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, ולבתר דשתא ליה בר נש וצלי, אם שגורה תפלתו בפיו ודאי אתקבל צלותיה.

ורזא דמלה בר נש צריך למשהא ואתתא לאקדמא, כמה דאת אמר (ויקרא יב ב) אשה פי תזריע וילדה זכר, (ורזא דמלה אשה מזרעת תחלה יולדת זכר, ועוד (תהלים קלו כג) שבשפלנו זכר לנו, ורזא דמלה שבשפלותו של אדם זכור יזכרנו לטובה).

ועוד אם שגורה תפלתו בפיו, איהו רזא ויהי הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יוצאת (בראשית כד טו), ורזא דמלה והיה טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע (ישעיהו סח כד), זכאה איהו מאן דלא מעבב מטרוניתא לסלקא למלכא, דכל מאן דאיהו צלותיה שגורה בפומי בלא עבובא, ההוא ממחר מטרוניתא למלכא, ווי לון לבני נשא דאינון אטימין לבא ועייניו, דלא משתדלין למנדע ביקרא דמאריהון לרצויי ליה בשכינתיה, בכמה תחנונים ופיוסים, לנחתא ליה לגבי שכינתא, פל שפן לאתערא ביה רחימו לגבה, פמה דתקיננו הבוחר בעמו ישראל באהבה.

וכד קיימין קדמיה, צריך למיקם קדמיה בדחילו, זכאין אינון ישראל דידיעין לפייסא למאריהון בדקא יאות, ולחברא בפומייהו בצלותהון תרין שמחן אליו דאינון יאהדונה"י, דבחהווא זמנא א"ז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיהו נח א), ויהו"ה הוא ובית דינו, ודא שכינתא (נ"א ודא חקמתא עלאה ושכינתא) (נ"א חכמה) עלאה ותתאה, ודא איהו רזא אם תשכבון בין שפתים (תהלים סח יד), דאיהי קרבנא דקודשא בריה הוא, דודאי שכינתא איהי קרבנא דיליה, ובגין דא תקינו צלותא בקרבנא. היא העולה, העולה ודאי, זכאה איהו מאן דסליק לה לגביה בדקא יאות, דאיהו שאיל בגינה (שיר ח ה) מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, הפומי חשיב קודשא בריה הוא פטורא דסיני, ובגין דא מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר (שם ג ו) דא צלותא דשחרית דתקין אברהם דהוא מר, ועוד מקטרת מר, (שם א יג) צרור המר הודי לי, ודא נצח דסליק לה בימנא, הדא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נעימות בימינה נצח, ולבונה דא הוד, דסליק לה בגבורה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דסליק לה בעמודא דאמצעייתא, ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה, קרבנא לקודשא בריה הוא, הא פלבא קא נחית למיכל קרבנא דיליה, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא, ועליה אתמר (משלי יט כג) גם בלא דעת נפש לא טוב.

וכד סלקא שכינתא בצלותיה, פמה חינון ומרפכתא וגלגלי דבורסייא, פלהו יתערון לגבה בנגונא בחדוה, וכלהו גרפיהו פתיחן לקבלא לה, והא אוקמודהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

וכד סלקא סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא, דלא דחילת מפל עופין דעלמא, ונחתא בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב יא) פנשר יעיר קבו על גוזליו ירחף, מאן גוזליו, אליו אינון ישראל, דאינון בגוזלייא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא, ונחתת לגבייהו, לכל חד נחתא ליה מזונא בדקא יאות ליה, למאן נחתא מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא, למאן נחתא מזונא דגופא, לכל חד בפום רעותיה.

דבר אחר אם תשכבון, דא אימא עלאה, דאיהי צלותא דשבת, דצריכין שפון לקבלא לה בערב שבת, דאיהי נשמת פל חי, איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי, לשון למודים קרינן ליה, ואיהי שריא עליה בין תריין שפון דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין פל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש מקופלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקיננו בה חמש צלותין ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכנינתא תתאה, פלילא מתלת אבהן, דאינון תלת ענפין דש" דשכ"ת, ב"ת יחידה איהי נקודה בקלל הילה, ואיהי חג דכל (נ"א דכליל כל) יומין טבין, עלה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב על חוג הארץ.

אבל נשמתא יתירא בשבת וביומין טבין ובכל מוספין, איהי אימא עלאה, תוספת רוח הקדש, צלותא דשית יומין דחול תלת זמנין בכל יומא, איהי שכנינתא תתאה, פלילא דתמני סרי צלותין, תלת זמנין ביומא, סלקין בשית יומין ח", ועל שמייה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול אייתי לה מזונא על ידי שליח, אבל בשבת ויומין טבין אייתי לה מזונא על ידא דקודשא בריה הוא, ווי לאתתא דאתפרנסת על ידי שליחא, וקא אוקמוהו ביונה, דאתמר (בראשית ח יא) והנה עלה זית טרף בפיה, ואמאי עלה זית, אלא אמרת יונה, רבון עלמין, תהא מזונא דילי מסורה בידך ותהא מריא בזית, ולא תהא מתוקה ומסורה ביד שליח, ושליח בהאי אתר דא מטטרו", ועוד שכנינתא אתקריאת צלותא דפסחא מסטרא דימינא, צלותא דראש השנה מסטרא דשמאלא, צלותא דשבועות מסטרא דאמצעיתא, יהו"ה איהי בכל אתר לקבלא לה, (ולתקוני מאני קרבא).

דבר אחר שמעו חרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב יהו"ה ומאן חרים, ריב יהו"ה דא שכנינתא, חרים אלין אבהן, ריב איהי קטטה ומחלקת לקודשא בריה הוא, על בנהא דאינון בגלותא, ובזמנא דלאו אינון בגלותא, איהי ריב לגביה על אינון מספנין דאזלין מתתרכין מאתריהו, בגין דירחם עליהו, וקרא אוכה, תדא הוא דכתיב (ישעיה כו ה) או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד עם שכנינתא דאיהי ריב לגביה על מספנא, ומאן איהו מספנא דעבדת ריב בגיניה, דא מספנא דאיהו מסטרא דצדיק, וכל שפן פד צדיק דאיהו חרב ויבש בח"י ברכאן דצלותא, וצווחין לגבי קודשא בריה הוא, ואתמר לגבייהו (משלי א כח) אז יקראני ולא אענה.

וכמה דשכנינתא תתאה איהי ריב על צדיק דאיהו ח"י עלמין, חרב ויבש, (חרב מבי מקדשא ויבש מנסכים ועולות), חכי איהו ריב שכנינתא עלאה בגיניה עם קודשא בריה הוא, ועלייהו אתמר (דברים יז ח) דברי ריבות בשעריה, ובזמנא דתרוייהו אינון ריבות בגיניה עם קודשא בריה הוא, קודשא בריה הוא צווח לגבי ישראל לתתא, או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי (ישעיהו כז

(ה), תרי שלומים, לקבל תרי ריבות, וקשיא איחי לה מפלא, אפרשותא דקודשא בריה הוא מינה, ודא איחו מחלוקת לשם שמים.

וכד נפילת, נפילת לרגלוי, הךא הוא דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, ואתנפלת קדמיה בנפילת אפים, בגין צדיק דאיהו ח"י עלמין עני בגלותא, וצדיק כד איהו לבר מאתריה אתמר ביה (תהלים ב יב) נשקו בר פן יאנף, ושכינתא כד איהו לבר מאתרהא אתקריאת ברייתא, איהו בר ואיהו ברייתא (דף 100 ע"ב) דשבת דאתוסף לעני דאיהו צדיק, יום השבת ודאי, דלית ליה מדיליה אלא נשמתא יתירה דאתוסף לגביה בגין שכינתא, אתקרי איהו מוסף שבת.

ובהוא זמנא אתקריאת איהי תוספתא, מסטרא דיום שבת כמא תוספות נחתין עמה לתלמידי חכמים, דאתקריאו נשמות יתירות, הךא הוא דכתיב נשמת כל חי תברך את שמך יהו"ה אלהינו וכו', ואלין (אינון) דמתוספאן לעמא קדישא בערב שבת ירתין לון תלמידי חכמים ביומין דחול, ובהון אתעביד חול קדש, ואלין אינון תוספות דקא נחתין מתוספתא.

וודאי שכינתא איהי תקונא דגופא דקודשא בריה הוא, איהו ברייתא כד אתמר ביה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו, ואיהי תוספתא מסטרא דח"י עלמין, דאיהו מוסף שבת, ואיהי משנה מסטרא דגופא, משנה תורה ודאי, ואיהי התקפא מסטרא דדרועא ימינא דמלפא, הךא הוא דכתיב (שמות טו ו) ימינה יהו"ה נאדרי בכח, בכח תרגום בתוקפא, הצרקה איהי מסטרא דשמאלא, ובדרועא שמאלא אחיד ביה, ובדרועא ימינא אתקן ביה, ויימא קומי שבי ירושלים.

ועוד מסטרא דימינא איהי תוקפא לבר נש, ומסטרא דשמאלא יהיב לון צרכיהון פארע מדברא, שאלה איהי בפומא דמלפא, הךא הוא דכתיב (דברים לב ז) שאל אביה, ותיובתא לגביה הךא הוא דכתיב ויגדה, ובה בר נש שואל פענין ומשיב פהלכה.

שמעתתא איהי בלפא דתמן מחשבה, תיקו איהי כד אסתלק מלפא מינה, הךא הוא דכתיב (תהלים לט ג) נאלמתי דומיה החשתי מטוב, ובה צלותא בחשאי, וכד איהו תיקו אתמר ביה (משלי א כח) אז יקראוני ולא אענה.

כד שריא ביה יהו"ה אתקריאת הגדה, בההוא זמנא אז תקרא ויהו"ה יענה, שטה אתקריאת כד לא יהא קושיא ומחלקת, הךא הוא דכתיב (ישעיה מד) כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו, והיה העקב למישור, פסק אתקריאת מפמה גוונין, אית בני נשא דמשתדלין באורייתא דבעל פה לשמה, ואינון בעלי אומנות לגבה, אית דפסקין ביה אבנין פטורין וסלעין תקיפין, ולבתר דפסקין לון מתקנין לון בכמה פרוקין, ועלייהו אתמר (דברים כז ו) אבנים שלמות תבנה, ועבדין בהון כמא בנינין למלפא ולמטרוניתא לדיירא ביניהו.

ואית פסקות דאינון לבושין דמטרוניתא, וחתכין לון לכמה סטרין, ולבתר מתקנין לון בכמה פרוקין, לאתחאה בהון מטרוניתא קדם מלפא, בההוא זמנא וראיתיה לזפור ברית עולם (בראשית ט טז), ואלין אינון לבושין דכהנא, דאינון ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ואית פסקות מאלין

מארי תריסין דקא אתיין לבי מדרשא, דפסקין וחתכין בהון בלישנהון, דאינון פרומחין וסייפין,
ואלין אינון פרושיין ותקיפין, כמגיחין קרבא בימא ובינשפתא, דאינון אורייתא דבכתב ואורייתא
דבעל פה.

זכאין אינון אם מלפא בינייהו דאיהו עמונדא דאמצעייתא, כליל תריין תורות דאנון תורה שבכתב
ותורה שבעל פה, דאתייהבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאלין דייעלון
לאגחא קרבא בתריין תורות בלא מלפא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי
נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתכחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגא, תדא הוא דכתיב (שם
מה יד) כל כבודיה בת מלך פנימה.

איהי הלכה דמלפא, פד איהי אזלת גביה בתריין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת
בגופא בתריין דרועוי דמלפא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפומיה אתקריאת אורייתא
דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפומא דמלפא, מיד יתקיים ברעיא מהימנא (במדבר יב ח) פה אל
פה אדבר בו, פד קמת על רגלהא בגלותא בתראה, אתקריאת הלכה למשה מסיני, וכד שרייא
בדרועוי (ד' טו ע"ב) דמלפא, אתקריאת קבלה למשה מסיני, וכד שרייא בפומא דמלפא מיד פה
אל פה אדבר בו, וכד איהי מרחקא הלכה ממשה, שכינתא איהי ריב ליהו"ה לתתא, וכד לאו
איהי בדרועוי קבלה, איהי ריב לעילא.

ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבהו, מאי ריב דלהון, דא שכינתא, ובהפוד
אתוון רי"ב איהו רב"י, דאיהו רבי מאיר ישראל, ועמיה איהי שכינתא ריב, והאייתנים אלין תרי
תנאי, איתני"ם בהפוד אתוון תנאי"ם, מוסדי ארץ אלין צדיק וצדק.

דבר אחר שמעו הרים, מאן הרים אלין תלת נקודין דאינון סגו"ל, והאייתנים אלין תריין נקודין
דאינון צר"י, ועוד שמעו הרים מאן הרים אלין תלת נקודין תננינין דאינון שור"ק, ואיתנים אינון
תריין נקודין תננינין דאינון שב"א.

מאי ריב יהו"ה דא חיר"ק, ריב יהו"ה לעילא חול"ם, ריב יהו"ה לתתא חיר"ק, תרי ריבות אינון
על שור"ק, דאיהו (חד) צדיק קשורא דתרוייהו, (עמונדא דאמצעייתא) פד איהו מתרחק מנייהו איהו
ריב, וכד מתקשר בין תרוייהו איהו רבי, ואיהו שלום, ואיהו קשר, תדא הוא דכתיב (בראשית מד ל)
ונפשו קשורה בנפשו.

ועוד תרי ריבות אינון, חד צדיק, וחד עמונדא דאמצעייתא, חד איהו ריב בין אבא ואמא, דאנון
קמ"ץ ופת"ח, דא עמונדא דאמצעייתא איהו ריב בינייהו, (נ"א דאינון ריב בין אבא ואימא דאנון, קמ"ץ ופת"ח,
ואמאי אינון ריב בינייהו), בגין שכינתא דלית לה מזונא בגלותא, בגין דתרעא איהו פת"ח, דאתמר
ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיה, דאיהו י' חכמה, קמ"ץ סתום, עליה אתמר פותח את ידיה
ומשביע לכל ח"י, ודא ח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברבאן, איהו חרב ויבש בצלותא דאיהו
שכינתא, ובגין דא איהו צלותא יבשה, בגיניהו איהו ריב בין אבא ואימא.

וכד אתפתח קמ"ץ בפת"ח דאיהו תרעא דיליה, עמוּדא דאמצעייתא נחית מלא, ומחלה חמש
מאה שנין, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י ברכאן), ואתמלא מנייהו, ומניה אתשקייא לשכינתא
דאיהי צלותא, ומאי דהיה יבשה קרא ליה ארץ, הדא הוא דכתיב (בראשית א ו) ויקרא אלהי"ם
ליבשה ארץ, למעבד פרין ואיבין, דאינון ארעא קדישא דישראל לתתא, הדא הוא דכתיב (שם
יא) ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא.

ועמוּדא דאמצעייתא פד סליק לאפא ואימא לנחתא מזונא מתמן, קליה סלקא על פל אינון
נחלין ומפועין, וכד נחתא קליה נחתא על פל אינון נחלין ומפועין דאורייתא, הדא הוא דכתיב
(תהלים צג ג) נשאו נהרות יהו"ה, נשאו נהרות קולם, נשאו נהרות אלין אינון תרין נקודין דאינון
צ"י, מאן איהו דסליק על גבייהו בתרין דרועין, דא חול"ם, וביה אתעבידו סגולת"א, ומאן
איהו דנחית תחותיהו בתרין שוקין, דא חיר"ק, וביה אתעבידו סגול"ל.

בההוא זמנא נשאו נהרות קולם, דאיהו קול יעקב, קול השופר, ולאן סלקין ליה לגבי אפא
ואימא, וכד נחית נחית בתרין נקודין דאינון שב"א תרי ירכי קשוט, הדא הוא דכתיב (שם) ישאו
נהרות דכ"ם, כגון על פתח ישאו (במדבר ז ט).

(ואבאנחית) בצדיק, דאיהו שור"ק בנקודת (חיר"ק) חדא, פי שם חלקת מחוקק ספון (דברים לג כא),
קשורא דתרין ירכין דקשוט, דאיהו דכ"ם, דה ים, ד"ה דכליל כ"ד אתנון דיהודא תניינא, עליה
אתמר (תהלים עד כד) אל ישוב דה נכלם, ד"ה איהו בכ"ד ספרים דאורייתא, ושכינתא (בראשית כד טו)
וכד"ה על שכמה, וכד צדיק איהו מלא מעמוּדא דאמצעייתא, דאתמר ביה (שם טו) ותמלא כדה
ותעל.

סליקת האי נקודה דאיהו חד שור"ק על תרין דאינון שב"א, ואתעבידו שור"ק, פתר דאיהו
מליא מסטרא דיליה ומסטרא דעמוּדא דאמצעייתא, אתמר בשכינתא ותמלא כדה ותעל, ותורד
כדה מעל שכמה, פל הפורע פורע בכרופה, ותמלא כדה ותעל, פל הזוקף זוקף בשם, סליקת ודאי
מגלותא לגבי בעלה, בהאי שעתא (דף ע"א) איהי אמרת לגבי צדיק (בראשית כד יח) ותאמר שיתה
אדוני, וגם גמליה אשקה, דאינון גמולי מחלב.

ועוד חול"ם אתקרי עמוּדא דאמצעייתא לגבי מוחא, וחיר"ק לגבי לבא, שור"ק אתקרי בקשורא
דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי בכל סטרא דימינא, הדא הוא דכתיב (ויקרא ב יג) על פל קרפנה
תקריב מלח, וחיר"ק אתקרי בכל סטרא דשמאלא, ואיהו שור"ק קשורא דתרוייהו, ועוד חל"ם
אתקרי באימא עלאה, יום הכפורים דאיהו עשור, וביה יהא מוח"ל וסולח חובין דעמיה, וחיר"ק
אתמר באימא תתאה, וביה חור"ק עליו שניו על סמא"ל, דאשתעביד בכנוי דשכינתא בגלותא.

דבר אחר נשאו נהרות קולם, דא תרין זמנין דמיחדין ישראל לקודשא בריה הוא, וסלקין
ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים, דאינון ימינא ושמאלא, בתרוייהו סלקין קלא דאיהו עמוּדא

דאמצייתא, לגבי מאן סלקאן ליה לגבי אימא עלאה, דאיהו כ"ה בימינא וכ"ה בשמאלא ערב
ובקר, ואינון חמשין תרעין דבינה, קראן ליה בהון, דנחית לגבי צדיק וצדק.

דאיהו ד"ך בשוקא ימינא, ואיהי בדה על שכמה בשוקא שמאלא, דאינון תרי סמכי קשוט,
ובגין דא ישאו נהרות דכים, ד"ך י"ם, ואיהו ד"ך בכ"ד אתוון דפרוד שם פבוד מלכותו לעולם
ועד דערבית, ואיהו ד"ך בכ"ד אתוון דשחרית, ורזא דמלה ושמתי פ"דכ"ד שמשותיה (ישעיה נד
יב), ואיהי בדה בתרוייהו, ואל ישוב ד"ך נכלם.

וצריך דלא אשתמע קלא בההוא דך, אלא ישאו נהרות, נשאו לא פתיב אלא ישאו, בגין על
פתר ישאו, בההיא זמנא (בראשית כד טז) ותמלא בדה ותעל, ותאמר שתה אדוני וגם לגמליך
אשקה, אליו אינון רמ"ח תיבין דארבע פרשיין דיהודא דקריאת שמע, דבכלהו אינון רמ"ח
אברים דכלילן בפריית דאיהו צדיק, בלהו אתשקין על ידי שכינתא, דאיהו כ"ד י"ם.

כ"ד ספרין דאורייתא, ודאי אינון כ"ד דאתמלי מן ימא עלאה דאורייתא, דאיהי כלילא דחמשין
אתוון דיהודא, דאינון כ"ה וכ"ה, דמיחדין בהון לקודשא בריה הוא תרין זמני, וכד סליק י"ם
חמשין, דא איהו ישאו נהרות דכים, בהפוד אתוון דך ואיהו כ"ד, ודך איהו צדיק בהאי פה, בגין
דאיהו תבירא בגלותא, שכינתא דאיהי פד עליה אתמר (תהלים נא יט) לב נשפר ונדפה אלהי"ם לא
תבוה, צדיק איהו דך במיא דאורייתא.

ואיהו פתית במשחא דאורייתא, הךא הוא דכתיב (במדבר כח ה) שמן פתית, אימתי, בזמנא
דאסתלק ו' מן ה', ואשתארת ד', דלת ודאי, ובגין דא שמן פתית רביעית ההין, רביעית ה"א
ודאי, דאתחזרת דל"ת, ויהוא פתית איהו ו' זעירא, שלימו דה', ועליה אתמר (שמות לא יז) ביני
ובין בני ישראל אות הוא לעולם, אות ה' ודאי, ובגין דא אתקריאת ה' על שמייה, יום הששי,
ה"א דששין.

מקולות מים רבים (תהלים צג ד), אליו שבע (קליו) שמהו, דמתפלגין לשבעה נהרות, וכלהו מתפלגין
בההוא נהר דנפיק מעדן, ואינון בהבו ליהו"ה, שבע אינון דאזלין על שבע שמהו, דאינון
אבגית"ץ וכו', ואינון שבע ספרין, (שם כט ג) קול יהו"ה על המים דא חס"ד ואיהו אבגית"ץ,
דמתמן מיא דאורייתא, קול יהו"ה בפת דא קר"ע שט"ן ודא גבור"ה, קול יהו"ה בהדר דא נג"ד
יכ"ש ודא תפאר"ת, כסאו בשמ"ש נגד"י (שם פט לז), וביה אתמר למשה (שמות לד י) נגד כל עמך
אעשה נפלאות, קול יהו"ה שובר ארזים (תהלים כט ז) דא בט"ר צת"ג ודא נצ"ח, קול יהו"ה חוצב
להבות אש דא חק"ב טנ"ע ודא הו"ה, קול יהו"ה יחיל מדבר דא יג"ל פז"ק דאיהו יסו"ה, הר
סיני, קול יהו"ה יחולל אילות דא שק"ו צי"ת ודא מלכו"ת, דעלה אתמר (שם כב א) למנצח על
אילת השחר, ודא איהו מקולות מים רבים.

אדירים משפרי ים (שם צג ד), אליו טעמי דאורייתא, דאתמר בהו (שם מב ח) כל משפריה וגליה
עלי עברו, ואליו אינון זרק"א מק"ר שופ"ר הול"ך סגולת"א. (דף מז ע"ב) זרק"א, קו דיוקנא דאת

ו', רישא דיליה י', תלת גלגלים (נ"א אית) סלקין ביה בנמא דאורייתא, ואינון סגו"ל (נ"א סגולתא),
וכל גלגל סליק לי' גלגלים לעילא, והאופנים ינשאו לעמתם (יחזקאל א כ), ולזמנא דינשאו האופנים
לעומתם, מיך נשאו נהרות יהו"ה, תרין נקודין דאינון סגולת"א סלקין ליהיא נקודה חדא על
גדפוי, ואתעבידו י"ה, ודא איהו נשאו נהרות יהו"ה, אינון ב' נקודין דא', י' לעילא וי' לתתא,
סלקין וי' על (גדפוי) גדפיו, ולאן סלקין, אלא חושבנא דלהון לחושבן שמא דיהו"ה, וכד סלקין לה
על גדפיהו, לקבלא עליהו עלת העילות, הנחית על גבייהו.

ועוד זרק"א איהו יפה נוף משוש כל הארץ (תהלים מח ג), איהו ז', יום השביעי, ודא צדיק, ואיהו
ענפא מגופא דאילנא, דאיהו עמודא דאמצעייתא, הר ציון ירבתי צפון דא נקודה חדא י' (נ"א
א) ועירא אות הפרית, ועלה אתמר (שם צג ג) נשאו נהרות יהו"ה, ומאי ניהו ירבתי צפון (שם מח ג),
דסלקין לה לגביה דיהו"ה דאיהו בעלה, וכד סלקין לה לגביה אתקריאת התיא נקודה קרית
מלך רב.

בהיא זמנא דסלקת התיא נקודה בתרין ירכי, מקבלין לה תרין דרועין, דאינון ב' נהרות עלאין,
וסלקין לה בעמודא דאמצעייתא, ודא איהו נשאו נהרות קולם (שם צג ג), תרין ירכין אזלין לה
לגבי בעלה, ותרין דרועין אינון מקבלין לה לגבי בעלה, ובגין דא תרין נהרות אתמר בהון נשאו
נהרות יהו"ה, ותרין תנינין ישאו נהרות (שם).

ועוד אתמר בה סליקו ונחיתו, פגוונא דא, כד סלקין לה לגבי עמודא דאמצעייתא אתמר ביה
נשאו נהרות קולם, אבל כד נחתין לה לגבי צדיק אתמר ביה ישאו נהרות דכים, ומה דתהו
סגולה לעילא פגוונא דא כד נחתא לגבי צדיק אתעבידת סגו"ל פגוונא דא. ובגין דא מה דתהו
לעילא אתנשלת (נ"א אתחזרת) לתתא, ובגין דא אתקריאת בצדיק דכים.

ובה מים התחתונים בכאן, בגין דאינון תרעין דדמעה, ועליהו אתמר שיערי דמעה לא ננעלו,
ובגין דאיהי דמעה דלהון, דכים ודאי, וצדיק בה ד"ה י"ם, והא אוקמוהו (שם עד כא) אל ישוב דה
נכלם, וביה אל דמעותי אל תחרש (שם לט יג), ועלה אתמר (שמות ג ט) צעקת בני ישראל באה אלי.

תנועה דסליק לה לגבי בעלה דא רבי"ע, ובתהוא זמנא אתקרי זק"ף גדו"ל, ואיהי אתקריאת
קרית מלך רב, ובאן איהו זקפא לגביה, בתרין נהרות, דאתמר בהון (שם טו ו) ימינה יהו"ה נאדרי
בפח ימינה יהו"ה תרעין אויב, ועליהו אתמר (תהלים טז יא) נעימות בימינה נצח, מאי בימינה דא
גדולה, בהחוא זמנא אתקרי זק"ף גדו"ל, וכד נחתת בצדיק אתקריאת זק"ף קט"ן, ומאי איהי
תנועה דקא נחית לה, דא תבי"ה, רבי"ע לימינא, ארף אפים על בינונים, וביה איהו מארי"ה,
תבי"ר לשמאלא, תבירו דחייביא, חד סליק בתקיע"ה ומארי"ה בה, וחד נחית לה בשבריי"ם,
שלשלת דא תרוע"ה קשורא דתרוייהו, דיוקנא דשור"ק דלתתא, בשלשלת סלקא, בשור"ק
נחתא, האי איהו סלם (נ"א חל"ם) דסלקא לעילא, והאי איהו סלם (נ"א חירק) דנחתא לתתא, והיינו
דרג"א תר"י טעמ"י.

וענויא דשכינתא אף על גב דאיהי בתלת סטרין, בתקיע"ה דאיהי דינא רפוא רפ"ה, ובשבריי"ם
דאיהו דינא קשוא דג"ש גבורה, לית לה ענויא פענויא דבעלה דאיהו תרוע"ה, שלשל"ת, ורוא
דמלה אין קול ענות גבורה (שמות לב יח) דא שבריי"ם, ואין קול ענות חלושה דא תקיע"ה, אלא
קול ענות אנכי שומע דא תרוע"ה, דסלקא פענויא דא בתר דא בתרועה, ובגין דא אשרי העם
יודעי תרועה (תהלים פט טז), אף על גב דשכינתא איהי פענויא מימינא ומשמאלא, לית ענויא
פענויא דבעלה, תרוע"ה דאיהי תור"ה עי"ן אנפין, ואיהי תרועה דיליה, ובגין דא (דף פח ע"א)
אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר קול ענות אנכי שומע (שמות לב יח), דא איהו ענויא דאנכי שומע, דאיהי צווחת בכל
יומא למעלה, היא ובנהא, וקראן ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל פר נש דאית
ליה ענוי משכינתא, דאיהי עניא בגלותא, רחיקא מן בעלה, וקרא ליה בכל יומא שמע ישראל,
דיהא נחית לגבה, ודאי עליה אתמר קול ענות אנכי שמע, קול דענויא דהאי עניא אנכי שמע.
קם אחד בקירטא ודא שכינתא תתאה, וחד בקשתא דא ברית צדיק, עליה אתמר שופ"ר
הול"ך פז"ר גדו"ל, גירין דילה אינון צדיקים דישראל דקבילו ברית, דבזכותיה נפקין מגלותא,
ורוא דמלה (בראשית מז כג) הא להם זרע, דאינון טיפין ודא זרק"א.

קמו תנאין ואמוראין דלעילא ובריכו ליה, ואמרו מפרה (נ"א עברה) תהא אגנית עלך מהצים
בגלותא, עלך אתמר (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשתא וחצא דסטרא
דקדושה יגן עלך, ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה דא שכינתא תתאה, וסחרה דא
שכינתא עלאה, אמתו דא עמודא דאמצעיתא.

קם איהו ואמר תנאין תנאין משנה תהא בעזריכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא, הלכה אזלת
לימינא דלכון, לאתגברא בה על שנאכון, קבלה תתקבל צלותכון, ברייתא אפיקת לכון ולבניכו
מגלותא, ומשעבודא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בניכו, מיד דבריה לון סליק לאתריה.
קם רבי שמעון בקדמיתא פתח ואמר, תנא תנא אסתמר לה, דהא קירטא לגבה, ודא שכינתא,
ובה אזדריקו תלת אבנין, דאינון תלת טפין דמוחא עלאין, דאינון י"י, ואתכלילו בחכמה
בתבונה ובדעת.

אמר ליה רבי שים בסלע קנה, דהא קשתא לגבה דאיהו אות הפרית, אסתמר מגירין דיליה,
דאינון תלת וי"ו, דסלקין ח"י בחושבו, ודא ח"י עלמין.

קם תנא תנינא ואמר ליה, הא תנא דמסייע לה, ברומחא דאיהו פלילא מארבע פרשיין, ודא
ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא, כליל שית תיבין דיחודא, ורמ"ח תיבין דאתמר ביה (במדבר כד כא)
ושים בסלע קנה.

דקא קרני פרה לגבה, דאנון תרין נביאי קשוט, עליהו אתמר (תהלים קלב יז) אצמיח קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה מסטרא דשכינתא אתקרי קרני פרה, מסטרא דשור (דברים לג יז) וקרני ראם קרניו, ואינון משיח ראשון ושני י' ו', בית ראשון ושני ה"ה.

ושכינתא נטלא פורפירא מאשא סומקא ואצטבעת בה, ואתקריאת סומקא פרה אדמה תמימה (במדבר יט ב), אדומה ודאי מסטרא דגבורה, תמימה מסטרא דההוא דאתמר ביה (בראשית יז א) התהלך לפני והיה תמים, אשר אין בה מום מסטרא דיעקב דלית ביה פסולת, דאתמר ביה (שם כה כז) ויעקב איש תם, יעקב דלעילא, ובדיוקניה יעקב דלתתא, אשר לא עלה עליה על (במדבר יט ב), משעבדא דגלותא, בגין דאיהי שכינתא עלאה אתקריאת, ולא עוד אלא דאיהי אתקריאת שבת, דאיהי אסור במלאכה, בגין דאתקריאת חרות.

ושלמה בגינה אמר (קהלת ז כג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, בגין פרה אדומה דאיהי מטהרת את הטמא ומטמאה את הטהור דאתעסק בה, ורוא דמלה מי יתן טהור מטמא לא אחד (איוב יד ד), מטהרת את הטמא מסטרא דימינא, דכהנא מסטרא דימינא אתקרי איש טהור, בגין דלסטרא (נ"א דסטרא) דימינא איהי מיא דאורייתא, אף על גב דיהא טמא אתדכי בה, ומטמאת את הטהור דא גבורה, דלסטרא סמא"ל דנפל מקדושתיה, ומה דההו טהור סאיב ליה, בגין דשליט (דף פח ע"ב) על חיילין דמסאבו, וכהנא דאיהו טהור כד הנה משתדל לקרנא ליה לעזאזל, הנה מטהר לישראל מכל חובין דלהון, כמה דאת אמר (ויקרא טז ל) כי פיום הנה יכפר עליכם לטהר אתכם וכו', ואיהו דהנה טהור הנה מתטמא בההוא עזאזל, והכי למי נדה הנה כהנא מטהר לה, ואיהו הנה מסתאב עד עדין רמשא דהנה מתדכי.

ועוד מטהרת את הטמא, כד נולד משה אתמר ביה (לגבי בת פרעה) (שמות ב ב) ותרא אותו כי טוב הוא, דחמאת עמיה שכינתה, ומיד דנגעה (איהי) ביה בת פרעה אתדפיאת ואתסיאת מצרעתא דילה, ומשה אתדפקת ביה צרעת, כמה דאת אמר (שם ד ו) והנה ידו מצורעת בשלג, דכההוא זמנא דנגעה ביה בת פרעה, פרחת שכינתא מיניה, ובגין דא כד בעא לאתקרנא לגבה בפנה, אמרה ליה אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך (שם ג ה) עד דיתפשט מההוא גופא דנגעת ביה בת פרעה, תמן אחזי ליה, דגופא דבר נש בהאי עלמא, איהו צרעת ממשכא דחזיא.

לבתר דאתפשט מיניה, והדר לגנתא דעדן, אתלבש בגופא קדישא דלילה, ודא איהו והנה שבה כבשורו (שם ד ה), והכי אתלבש משה בה, ודא איהו והנה שבה כבשורו, פקדמיתא דאתמר ביה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ובגין דא אמר ליה של נעליך מעל רגליך (שמות ג ה), דא גופא דהנה ליה כנעל, ההוא דנגעה ביה בת פרעה, ואתלבש באחרא, ובההוא זמנא אהדרת עליה שכינתא.

ובגין דא אתחזי (נ"א אחזי) ליה באתין דעבד באת קדמאה, ואמר ליה הבא נא ידך בחיקך וכו' (שם ד ו), ואמאי בחיקך, דכא רמיז משכבת חיקך שמור פתחי פיך (מכה ז ו), והנה מצורעת בשלג (שמות ד ו), ולבתר אחזי ליה דאתדכיא באורייתא, דדא הוא דכתיב בה (שם) והנה שבה כבשורו.

ועוד שכינתא תתאה איחי עגלה ערופה, ומספרא דפרה שור, ודא איחו ופני שור מהשמאל
(יחזקאל א י), ומספרא דעגלה, עגל פון בקר לתטאת (ויקרא ט ב), ופרה ודאי אתקריאת שכינתא
עלאה פד נטלת מן גבורה, ושכינתא תתאה עגלה פד נטלת מניה.

ועוד קרני פרה נצח והוד, בהם עמים ינצח יחדיו (דברים לג יז), קרני ראם חסד גבורה, דיעביד בהון
קרבא בעמלק, וימחי ליה ולזרעיה מן עלמא.

ועוד קרני פרה אליו תלמידי חכמים המתנוכחין דא עם דא באורייתא, ומתנגחין פשוורים דא
עם דא, בגין דאורייתא דעל פה איחי מספרא דגבורה דאתקרי אלהים, וביה פתחת אורייתא
בראשית פרא אלהים, בגין דא תלמידי חכמים אינון מתנגחין באורייתא פשוורים דא עם
דא, ובגין דא יהו"ה בגבור יצא (ישעיה מב יג) מספרא דגבורה, יריע בתרועה, יצריח בשברים,
על אויביו יתגבר בתקיעה בטהווא זמנא כל ספירן נטלין מגבורה, ושמא דיו"ד ה"א וא"ו ה"א,
ואפילו מלאכים דלעילא, וישראל דלתתא.

ולבתר דנטיל נוקמא מניהו, יתמלא רחמין על ישראל, וקדם דיהא נטיל נוקמא מעמלק, לא
יתיב בכרסיא, ובהווא זמנא דנטיל נוקמא מבני עשו, ייתי לפייסא לאילתא, ואיחי געני"א
ובוכה, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא יד) רחל מבכה על בניה, עד דאומי לה קודשא בריך הוא
לאעברא לון מעלמא, ויקטול בהון, עד דיצטבע ימא מן דמהון, ויקטול בהון עד דיתפרנסון
מנהון חיוון פרא תרי עשר שנין, ועופין דשמיא שבע שנין.

ועוד געני"א, תלש"א, אזל"א גרי"ש, געני"א בתרועה, ויהיב בהון סקילה, הדא הוא דכתיב (ישעיה
לד יא) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו, תלש"א בשברים ת"ל א"ש (ודא שריפה), ת"ל דא חנק, פגוונא
דא א"ש שריפה, אזל"א גרי"ש בתקיעה, דאיהו פרומחא לקטלא לון בהרג.

שלש"ת תרועה למתפש לון אסורין בבית אסורין דמלכא, כמה דאת אמר (תהלים קמט ה) לאסור
מלכיהם בזיקים וכו', שופ"ר הול"ה, פס"ק, מן"ה, קלא דשופרא סלקא בתרועה